

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๘/๒๕๓๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)
ในสมัยที่ ๑๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๓๕
ณ ห้องประชุมวุฒิสภา

วันประชุมเวลา ๑๙.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๑๘๖ คน

ประธานวุฒิสภา : ขณะนี้สมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว
ผมขอเปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑, ที่ ๒, ที่ ๓, ที่ ๔ ไม่มีเรื่องพิจารณา

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ต่างพิจารณา

๕.๑ ผู้ติดเชื้อ ขอเสนอญัตติให้สภามอบหมายให้

คณะกรรมการวิชาการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา กระทำกิจการพิจารณา

ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสภาการเกษตรแห่งชาติ ศึกษา

วิเคราะห์กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ

การเกษตรกรรม และศึกษาการพัฒนาการเกษตรกรรมไปสู่

การเกษตรกรรมแบบยั่งยืน (นายยุทธร กิ่งเกตุ เป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

ที่ ๓๓๑/๒๕๓๕

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท.๑๐๓๐๐

๓๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

เรื่อง ขอเสนอญัตติให้สภามอบหมายให้คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา กระทำกิจการพิจารณาศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสภาการเกษตรแห่งชาติ ศึกษาวิเคราะห์กฎหมายระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเกษตรกรรมและศึกษาการพัฒนาการเกษตรกรรมไปสู่การเกษตรกรรมแบบยั่งยืน

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่วุฒิสภาได้มีมติตั้งคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งเป็นคณะกรรมการสามัญประจำสภาขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ ประกอบข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๗๐ นั้น ในการนี้ ได้พิจารณาเห็นว่าบทบัญญัติตามความในมาตรา ๑๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ ได้บัญญัติให้คณะกรรมการสามัญที่สภาตั้งขึ้นนั้นจะดำเนินการใด ๆ ได้ต่อเมื่อเป็นกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาและสภามีมติมอบหมายเป็นกรณีๆ ไปโดยชัดแจ้งแล้วรายงานต่อสภาตามเวลาที่สภากำหนด

ตั้งขึ้น เพื่อใช้ในการดำเนินงานของคณะกรรมการวิชาการ
เกษตรและสหกรณ์เป็นไปอย่างถูกต้องสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญฯ และ
ข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา จึงขอให้สภามลปหมายคณะกรรมการ
วิชาการเกษตรและสหกรณ์ได้กระทำการพิจารณาศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง
ต่าง ๆ โดยคณะกรรมการจะได้นำผลการพิจารณาศึกษาเสนอต่อ
สภาเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อไป

จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดเกล้าที่ประชุมสภาพิจารณา
ตั้งมี

(ก) มลปหมายให้คณะกรรมการวิชาการเกษตรและสหกรณ์
วุฒิสภา พิจารณาศึกษาเรื่องดังต่อไปนี้

๑. ศึกษาเกี่ยวกับการจัดตั้งสภาการเกษตรแห่งชาติ
๒. ศึกษาวิเคราะห์กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ
ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเกษตรกรรม อาทิ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสสารพิน
ทางการเกษตร พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ฯลฯ
๓. ศึกษาการพัฒนาการเกษตรกรรมไปสู่การเกษตร
กรรมแบบยั่งยืน อาทิ การจัดการหรือแนวทางการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ
ให้เหมาะสมได้แก่ ดิน แหล่งน้ำ ฯลฯ และการใช้สสารพิน การเกษตร
ป้อนและยาปราบศัตรูพืช

(ข) อนุมัติให้คณะกรรมการการเกษตร และสหกรณ์ ดำเนินกิจการดังกล่าวภายในกำหนดเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันที่วุฒิสภามีมติมอบหมาย และให้ดำเนินการนอกสมัยประชุมได้

ส่วนเหตุผลและรายละเอียดจะได้ชี้แจงในที่ประชุมสภาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) ยุทธ กิ่งเกิด ผู้เสนอ
(นายสุภช กิ่งเกิด)
สมาชิกวุฒิสภา
ประธานคณะกรรมการ
การเกษตรและสหกรณ์

ผู้รับรอง (ผู้ดัด เรือง พลเสน) ผู้ดัดให้วุฒิสภามอบหมายให้คณะกรรมการ
การเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา กระทำ
กิจการที่อยู่ภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ฯ)

๑. พลเอก พิจิตร กุลละวณิชย์
๒. พลอากาศเอก ดนัย โฆษวรรต
๓. นายขุนทอง เปี่ยมตรง
๔. นายอนุวัตร สัมสุวรรณ
๕. นายชยชูกธ ต้นพิริยะกุล
๖. นายไพโรจน์ ล่ำซำ
๗. พลตรี อุดม เหมวิจิตร
๘. นายสุชาติ หอวัฒนกุล

๙. นายปิยะ ภิรมย์ภักดี
๑๐. นายวิลาศ สิงห์วิสัย
๑๑. พลโท เศรษฐา ฐานะจาโร
๑๒. นายไพศาล กุมาลย์วิสัย
๑๓. นายไพฑิษฐ์ พิพัฒน์กุล
๑๔. นายสุทธิ เฟื่องปาน
๑๕. นายอำนาจ สอนน้อยศาสตร์
๑๖. พลเรือเอก สุรภูมิ มหาวรมณ์
๑๗. พลเรือเอก สุนทร กระเทศ
๑๘. พลอากาศโท สมศักดิ์ เวสสุวรรณ
๑๙. นายปรีดิ์ จุณณานนท์
๒๐. พลเรือโท มาตรา อาชีพสัตว์
๒๑. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์
๒๒. นายไพโรจน์ เปี่ยมพงษ์ส่านต์
๒๓. พลเอก วิโรจน์ แสงสนิท
๒๔. พลเรือเอก วิเชษฐ์ การุณขวนิช
๒๕. พลเอก ประเสริฐ สารฤทธิ์
๒๖. พลอากาศตรี อัศธรชัย สกุลรัตนะ
๒๗. พลเอก จำแลง อุชุโกมล
๒๘. พลเรือโท ประวิทย์ ปาลศรี
๒๙. พลโท อาชุล ภารวมสุด
๓๐. พลเรือเอก หัน สกุลพานิช

ประธานวุฒิสภา : ของคณะกรรมการการเกษตร
ขอเชิญประธานคณะกรรมการ คุณยุทธ

นาคสุภช กิ่งเกิด : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ กระผมนายสุภช กิ่งเกิด ในฐานะประธานคณะกรรมการ
การเกษตรและสหกรณ์ ขอเสนอญัตติ เรื่อง ให้สภามอบหมายให้
คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภากระทำการพิจารณา
ให้ความความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสภาการเกษตรแห่งชาติ ศึกษา
วิเคราะห์กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ
การเกษตรกรรม และศึกษาการพัฒนาการเกษตรกรรมไปสู่
การเกษตรกรรมแบบยั่งยืน

ตามที่วุฒิสภาได้มีมติตั้งคณะกรรมการการเกษตร และ
สหกรณ์ ซึ่งเป็นคณะกรรมการสามัญประจำสภาขึ้น ตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๘ ประกอบข้อบังคับการประชุม
ของวุฒิสภา พ.ร.บ. ๒๕๓๕ ข้อ ๗๐ นั้น ในการนี้ได้พิจารณาเห็นว่า
บทบัญญัติตามความในมาตรา ๑๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๓๘ ได้บัญญัติให้คณะกรรมการสามัญที่สภาตั้งขึ้นนั้นจะ
ดำเนินการใด ๆ ได้ต่อเมื่อเป็นกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภา
และสภามีมติมอบหมายเป็นกรณี ๆ ไปโดยชัดแจ้ง แล้วรายงานต่อสภา
ตามเวลาที่สภากำหนด ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการ
การเกษตรและสหกรณ์เป็นไปอย่างถูกต้องสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญและ
ข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา จึงขอให้สภามอบหมายคณะกรรมการ
การเกษตรและสหกรณ์ได้กระทำการพิจารณาศึกษาเกี่ยวกับ เรื่อง
ต่าง ๆ โดยคณะกรรมการจะได้นำผลการพิจารณาเสนอต่อสภาเพื่อ
เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาดังกล่าวต่อไป จึงกราบเรียนมาเพื่อให้
โปรดเสนอต่อที่ประชุมสภาพิจารณาตั้งขึ้น

ก. มอบหมายให้คณะกรรมการวิชาการการเกษตรและสหกรณ์
วุฒิสภา พิจารณาศึกษาในเรื่องดังต่อไปนี้

๑. ศึกษาเกี่ยวกับการจัดตั้งสภาการเกษตรแห่งชาติ

๒. ศึกษาวิเคราะห์กฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับ
ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเกษตรกรรม อาทิ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสารพิษ
ทางการเกษตร คุ้มครองพืช พันธุ์สัตว์และอื่น ๆ

๓. ศึกษาการพัฒนาการเกษตรกรรมไปสู่การพิจารณา
เกษตรกรรมแบบยั่งยืน อาทิ มาตรการหรือนโยบายการใช้ทรัพยากร
ธรรมชาติให้เหมาะสม ได้แก่ ดิน แหล่งน้ำ ฯลฯ และการใช้สารพิษ
ทางการเกษตร ปุ๋ย และยาปราบศัตรูพืช

ข. อันุมัติให้คณะกรรมการวิชาการการเกษตร และสหกรณ์
ดำเนินกิจการดังกล่าวภายในเวลา ๓๖๐ วันนับแต่วันที่วุฒิสภามีมติ
มอบหมาย และให้ดำเนินกิจการนอกสมัยประชุมได้

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์ธรรมบุญศรีรับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ท่านประธานที่เคารพครับ
จะผม ธรรมบุญ ลัดพลี สมาชิกวุฒิสภา กระผมเห็นด้วยที่สภาควาได้
มอบหมายให้คณะกรรมการชุดนี้ ไปดำเนินการตามขอบเขตอำนาจ
หน้าที่ได้เร็วขึ้นกว่าเดิม แต่มีข้อสังเกตบางประการที่ผมอยากจะ

กราบเรียนฝากหรือว่าสอบถามไปเห็นเบื้องต้นคือในหน้า ๒ ในข้อ ๓
กับออก ศึกษาการพัฒนาการเกษตรกรรมไปสู่การเกษตรกรรมแบบยั่งยืน
ซึ่งตรงกับข้างหน้าในเรื่องที่ขอมาในตอนท้ายที่บอกว่า ศึกษาการพัฒนา
จากเกษตรกรรมไปสู่การเกษตรกรรมแบบยั่งยืน อันนี้กระผมไม่แน่ใจ
ว่าเกษตรกรรมแบบยั่งยืนคืออะไร จะหมายถึงเกษตรกรรมที่เกี่ยวข้องกับ
ดินไม่ใช้พันธุ์ที่ขึ้นดิน เช่น ต้นสั๊ก ต้นลำไย ต้นขางพวกนี้หรือเปล่า

เพราะถ้าเป็นพวกนี้ กระผมเห็นว่าอาจจะยังไม่ค่อยเป็นการฉลาดนักที่
 เราจะไปทุ่มเทการศึกษาไปทางด้านนี้ เพราะว่าถ้าเป็นต้นไม้พวกนี้
 มีความแข็งแรงอยู่ และโอกาสที่จะยึดหยุ่นกลับเข้ารับกับสถานการณ์
 เศรษฐกิจของโลกในปัจจุบันอาจจะทำได้ยาก อย่างเช่น อย่างธรรมชาติ
 เราจะเห็นได้ตอนหลังราคาตกต่ำมักมีปัญหาอยู่เสมอ อย่างลำไย เงาะ
 ลิ้นจี่ อะไรพวกนี้บางทีก็มีปัญหา นอกจากว่าเป็นเกษตรกรรมที่จะพัฒนา
 ไปสู่ต่อเกษตรอุตสาหกรรมได้ หรืออุตสาหกรรมการเกษตรได้ ดังนั้น
 ก็อาจจะมีการผล่งตัวขึ้น กระผมเคยพบปัญหาครั้งหนึ่งบางทีมีคน
 เสนอแนะให้ตัดต้นลำไยทิ้งเพื่อมาปลูกต้นปาล์มหรือมาปลูกใบยา ซึ่ง
 พัฒนาได้ตอนนั้นกำลังบูม (Boom) ใบยากำลังได้ราคาแพง แต่เดี๋ยวนี้
 เราจะเห็นได้ ตอนนั้นกระผมในฐานะที่ได้ร่วมไปคณะ ว.ป.อ. ถ้า
 ไม่ได้ตัดต้นไว้ ไปตัดอย่างนั้นแล้วป่านนี้คงน้ำตาไหลหมดแล้ว เพราะ
 ว่าใบยานั้นตอนนี้ก็ถูกจำกัดตัวลงไปเนื่องจากการสูบบุหรี่นั้นมีการต่อต้าน
 กันมาก และเราเองถ้ามาจ่อรองกับต่างประเทศ เขาเราก็ขายไม่ได้
 เท่ากับราคาของประเทศอื่นซึ่งมีมหาอำนาจ เขาคอยสนับสนุนข้างหลังอยู่
 เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นต้นมะเดื่อ ถ้าเป็นเรื่องนี้กระผมก็อยากจะ
 กราบเรียนถามไปว่าถ้าเผื่อเป็นดังนั้นจะเพิ่มเติมได้ไหมครับว่า นอก
 จากว่าอุตสาหกรรมแบบยั่งยืนแล้วกระผมอยากจะได้ให้ศึกษาไปด้วยใน
 ตัวเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการเกษตรหรือใช้ชื่อภาษาอังกฤษ ขออนุญาต
 ครับ พวกเรื่อกว่า แอกริก อินดัสทรี (Agro - industry)
 คือการเกษตรกรรมที่พร้อมที่จะพัฒนา เข้าไปสู่ระบบอุตสาหกรรม เพื่อ
 รองรับระบบอุตสาหกรรมสมัยใหม่คือ นิกส์ (NICS) เพื่อพัฒนา
 มาตรฐานการครองชีพของเราให้สูง ให้เราได้รายได้ในการ
 ประกอบการสูงขึ้นต่างหาก จากที่จะขายข้าวเป็นเกวียนก็มาขาย

สิ่งเหล่านี้เป็นนิโลภัม เป็นเมต เป็นชวตอะโรบนั่นให้ดีขึ้น คือมี
 แวลูแอดเต็ด (Valuaded) เข้าไป ขอประทานโทษที่ต้องใช้
 ภาษาอังกฤษ หมายความว่า มีการปรับเพิ่มคุณภาพในตัวขึ้นไปใน
 สิ่งเหล่านั้นให้มีคุณค่าดีขึ้นกว่าเดิมให้เกษตรกรได้รายได้มากขึ้นกว่าเดิม
 เพิ่มความชื้นไว้ เป็นประการแรกนะครับ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ผมก็เสีย ๆ คือถ้าแบบยั่งยืนมันเหมือนกับเป็นค่าตรงข้ามกับ
 อุตสาหกรรมแบบโยกเทกหรือจ้องเน้น หรือว่าอุตสาหกรรมที่เรียกว่า
 ไม่มีค่าที่ยั่งยืนก็อาจจะทำให้ดูแล้วไม่เป็นมงคล เพราะฉะนั้นถ้าเพื่อ
 จะเติมเพื่อไม่ให้เห็นว่าเป็นเกษตรกรรมแบบล้มลุกคลุกคลานด้วย
 เพราะว่าบางทีมันไม่ยืนต้นก็พืชพันธุ์ล้มลุก เราอาจจะใช้ดูกัน กระผมก็
 อยากจะขอความกรุณาว่า ถ้าเผื่อจะขึ้นเรื่องนี้ไว้จะขอเพิ่มในเรื่อง
 ของเกษตรอุตสาหกรรมหรือจะเรียกอุตสาหกรรมการเกษตร เพราะ
 ภาษาไทยก็มีทางเลือกอยู่ ๒ อย่าง อย่าง แลกโกร อินดัสทรี นี่
 ก็แปลบางทีก็เอาไว้ข้างหน้าของคำนั้น แต่บางทีก็เอาไว้ต่อข้างหลัง
 อันนี้ก็สุดแต่จะเลือก จะขอเติมกันนี้จะได้หรือไม่ครับ กระผมก็
 กราบเรียนมาเป็นข้อสังเกตครับ ขอพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญทวีปดอกเตอร์ ดีดีประยูร

นายศักดิ์ประยูร ดีมา : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผมนายศักดิ์ประยูร ดีมา ขอกราบเรียนเพื่อความเข้าใจนิดหนึ่ง
 เกี่ยวกับเรื่องการเกษตรกรรมแบบยั่งยืนนะครับ เกษตรกรรมแบบ
 ยั่งยืนนั้นไม่ได้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมโยกเทกหรือว่าเกี่ยวกับเรื่องต้นไม้
 ที่ยั่งยืน เป็นการเกษตรกรรมซึ่งพยายามลดการใช้ปุ๋ย ใช้ยาปราบ
 ศัตรูพืช หรือว่าทำให้ดินมีการชะล้างพังทลายของดินมากขึ้น
 นะครับ ในปัจจุบันการเกษตรกรรมนั้นส่วนใหญ่มีการใช้ปุ๋ยและใช้ยา

ปราบศัตรูพืชอย่างมาก ทำให้สิ่งแวดล้อมเสียหาย และกีดขวาง
คำภาษาอังกฤษว่า เซ็ทเทิลเลเบิล ดีเวลลอปเม้นท์ (Settleable
development) เรื่องนี้เป็นเรื่องซึ่งทั่วโลกกำลังพยายามที่จะใช้ระบบ
นี้และวิธีนี้ในการแก้ไขปัญหาลงการเกษตรกรรมอยู่ ก็กราบเรียนให้
ทางกษัตริย์และทางสภาได้โปรดทราบด้วยนะครับ

สำหรับความเห็นของกระผมนอกเหนือจากการเกษตรกรรม
แบบยั่งยืนแล้วสิ่งที่ผมอยากฝากคณะกรรมการมาพิจารณาอีกก็คือ ดยาก็เห็น
ในเรื่องการศึกษาในพื้นที่ลุ่มน้ำทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำสองประเทศไทยก่อนนะครับ
เพราะในเรื่องลุ่มน้ำนั้นโดยเฉพาะบนเขาสูงบนพื้นที่สูง ๆ ขณะนั้น
การทำเกษตรกรรมอยู่อย่างมาก จะเห็นว่าในทางภาคเหนือ
จะมีการปลูกกะหล่ำปลีนะครับ และมีการใช้ยาปราบศัตรูพืชอย่างมาก
สิ่งนี้เป็นสิ่งซึ่งไม่ถูกต้อง ในเรื่องของการทำการเกษตรแบบยั่งยืน
เพราะเมื่อใช้มาก ๆ แล้วก็จะทำให้สัตว์ป่าหรือสัตว์น้ำเสียชีวิต
แล้วคนมารับประทานน้ำหรือรับประทานอาหารนั้นก็เสียชีวิตด้วยนะครับ
หรือว่าเจ็บไข้ได้ป่วย ก็อยากกราบเรียนคณะกรรมการได้โปรด
เน้นในเรื่องของการศึกษาลุ่มน้ำทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำก่อน ขอพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณอำนาจครับ

นายอำนาจ สอนอัมสาตร์ : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพกระผม ในฐานะที่เป็นกรรมาธิการ เรื่องนี้ก็ขอกราบเรียนว่า
เราคงจะพิจารณาถึงเนื้อหามากกว่าอีกข้อว่า เพราะถ้าหากว่าสภา
อันทรงเกียรตินี้ถ้าหากจะพิจารณาคำว่ายั่งยืน ไปพัวพันกับไม้ยืนต้นแล้ว
คงคนละประเด็นนะครับ เพราะถ้าจะไปบอกว่าไซกแยกจะทุ่งฮาง
แล้วขอตแก่ ก็เล่นคำเลยล่ะ เคียงกันไปนะครับ เพราะฉะนั้นเจตนารมณ์
ของกรรมาธิการทำหนังสือขออนุญาตต่อท่านประธาน และท่านสมาชิก

ผู้ทรงเกียรติ ก็เจตนาที่เห็นว่าการชะล้างฟุ้งทลายของดินที่ดี ทั้งนี้
สืบเนื่องมาจากการทำเกษตรแบบชนิดที่ไม่คำนึงถึงระยะยาว เมื่อไม่
คำนึงถึงระยะยาวนั้นก็หมายถึงว่าไม่ยั่งยืนคู่กับระบบ ส่วนอุตสาหกรรม
การเกษตรที่ต่อเนื่องนั้นก็คงอีกเรื่องหนึ่งครับ เพราะฉะนั้นเจตนาที่ดี
จริง ๆ ก็คงจะต้องศึกษาเพื่อที่อย่างไรจะรักษาสภาพแวดล้อมรักษา
ธรรมชาติ แล้วก็เป็นปัจจัยในการผลิตอาหาร ก็ขอทราบเรียน
วัตถุประสงค์ของการใช้ถ้อยคำเพียงแค่นี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานมูลนิธิสภา : อาจารย์ธรรมบุญมีอะไรครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ขอบพระคุณครับท่านประธาน
ที่เคารพ กระผมกราบเรียนมา ก็เพื่อความแจ่มกระจ่างของส่วนรวม
ด้วยนะครับ แล้วความจริงนั้นที่กระผมกราบเรียนนั้นไม่ใช่ว่าเล่น
ถ้อยคำอะไร แต่เกี่ยวกับทางปฏิบัติ เราจะเห็นได้ว่ารัฐบาลแต่ละชุดที่
มานี้ นโยบายการเกษตรรัฐบาลมักจะมาจับคู่พร้อมกับผู้แทน อย่างวัน
ก่อน ๆ นี้ก็หมดไปแล้วละวันก็เรื่องของพืชทางเกษตร ราคาพืชผลทาง
การเกษตรอะไรต่าง ๆ อะไรพวกนี้ น้ำไม่มีใช้ทางการเกษตร
เพราะฉะนั้นกระผมก็เกรงว่าการเกษตรแบบยั่งยืนนี้ ตัวเองก็อาจจะ
ไม่ยั่งยืนที่ผมใช้คำว่า โยกเยก ก็เพราะว่าบางที่ประเดี๋ยวรัฐบาลนี้ก็
ให้ส่งเสริมการเกษตรประเภทนั้น เดี๋ยวมาอีกทีก็ส่งเสริมการเกษตร
ประเภทนี้ เดี๋ยวบางครั้งก็ส่งเสริมการใช้น้ำเพื่อการสร้างเขื่อน
บางครั้งก็ไม่เห็นด้วยในการสร้างเขื่อนอะไรแบบนี้ เพราะฉะนั้นที่
ผมฝากข้อสังเกตไว้ก็กลัวว่าแบบยั่งยืนก็เข้าใจแล้วครับว่า ต้องใช้
อย่างนั้นแต่ตัวที่มีลักษณะอย่างนั้น แต่ว่ากลัวในตัวของมันเอง ถ้า
นโยบายรัฐบาลไม่ได้มีความจริงจัง หรือความยั่งยืนในเรื่องนี้
โดยแท้จริงนั้น การพิจารณาศึกษาของเราก็อาจจะได้ผลไม่ได้เต็มที่

จะไปช่วยเหลือรัฐบาล กระผมกราบเรียนฝากข้อสังเกตเป็นเหตุผล
 ดังนี้ แล้วอีกเรื่องหนึ่งที่กระผมอยากจะฝากข้อสังเกตไปก็คือ
 คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งมีทั้งการเกษตรและสหกรณ์
 แต่ในรายละเอียดที่ท่านเสนอมา ขอให้สภามอบหมายนี้ไม่มีในเรื่อง
 สหกรณ์เลยทั้งที่เวลานี้เป็นปัญหาสำคัญมากที่รัฐบาลจัดขึ้นมาถึงขนาดจะ
 ตั้งสภาการเกษตรขึ้น เพื่อให้มีสหกรณ์เข้ามาร่วม แต่ในที่สุดอาจจะไป
 ไม่รอด เพราะถ้าระบบนี้เป็นได้เร็คทิฟ (Directive) ประธานโทษ
 ที่ใช้ภาษาอังกฤษ คือไปจากเบื้องบนลงไปได้ขึ้นมาจากข้างล่างก็
 ย่อมจะทำได้ ต้องปูพื้นสหกรณ์ก่อนเหมือนอย่างที่เราจะปูพื้น
 ประชาธิปไตยก็ต้องมีสภาตำบลขึ้นมาก่อน ก่อนไปเลือกตั้งผู้ว่าราชการ
 จังหวัด เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กระผมเห็นว่า ในเรื่องสหกรณ์
 คณะกรรมาธิการก็น่าจะพิจารณาทางจะได้ไหม แต่ไม่มีในเรื่องสหกรณ์
 เลยที่กระผมกราบเรียนทั้งที่นโยบายรัฐบาลที่แถลงไว้ชัดแจ้ง กระผมขอ
 กราบเรียนฝากไว้ดังกล่าวดังนี้ ทบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เรียนคุณพานิชย์ครับ

นายพานิชย์ เจริญเผ่า : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผมพานิชย์ เจริญเผ่า ในหลักการในการตั้งคณะกรรมการในชุด
 นี้ กระผมคงเห็นด้วยเป็นล้นเหลือ สิ่งที่ยากจะขอกราบเรียนท่าน
 ประธาน คือในเรื่องของคณะกรรมการได้เสนอว่าได้พิจารณาตั้ง
 สภาการเกษตรแห่งชาตินั้นในประเด็นแรก ขณะนั้นะครับในเรื่องของ
 สภาผู้แทนราษฎรก็ยังมีข้อโต้แย้งกันยังไม่จบสิ้นว่า สมควรที่จะเป็นสภา
 การเกษตรแห่งชาติ หรือว่าจะเป็นสภาเกษตรกรแห่งชาติ เพราะฉะนั้น
 ในประเด็นนี้กระผม ก็อยากจะขอกราบเรียนท่านประธานได้กรุณาผ่าน
 ไปยังคณะกรรมการได้เพิ่มเติมในการพิจารณา ในเรื่องนี้ะครับว่า

สภาซึ่งจะได้มีการพิจารณากันนั้นผมคิดว่าขณะนี้มีปัญหาอยู่มากมาย ในเรื่องของการประกันราคาพืชผล ในการที่จะปลูกพืชทดแทนอย่างไรบ้างในท้องถิ่นต่าง ๆ นั้น เพราะฉะนั้นเกษตรกรในที่ผ่านมานั้นไม่ได้มีส่วนที่เข้าเกี่ยวข้องอย่างชัดเจน เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ที่ผ่านมาสภาการเกษตรแห่งชาตินั้น ก็มีในส่วนราชการแล้วก็นายทุนเข้าไปเป็นจำนวนมาก ก็เกรงว่าปัญหาของเกษตรกรนั้นก็คงอาจจะไม่ได้รับการแก้ไขอันนี้ก็จะเป็นประการแรก

ส่วนในประการที่ ๒ นั้นกระผมเองก็สับสนครับในคำว่า "ยั่งยืน" นั้นเรามีคำจำกัดความอย่างไรบ้างในการที่จะพิจารณาในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นก็ขอท่านประธานกรรมการพิจารณาได้ให้คำจำกัดความให้ชัดเจน และในเรื่องของเกษตรอุตสาหกรรมนั้นเราทำมาไม่ได้ เข้าไป ในการอุตสาหกรรมแปรรูปซึ่งขณะนี้เราก็ได้มีการพัฒนาไปอย่างมากจนมีการพูดถึงว่าประเทศไทยนั้นน่าจะส่งพืชผลไปเลี้ยงประชากรของโลก ซึ่งเรามีดิน ฟ้า อากาศเอื้ออำนวยเป็นที่ลุ่ม สภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยตลอดเวลากการเพาะปลูกอะไรก็ขึ้น เพราะฉะนั้นในสิ่งเหล่านี้ครับ การแปรรูปที่จะส่งไปให้กับทั่วโลกนั้นในการส่งออกไปเรื่องนี้ก็จะเป็นเรื่องที่จำเป็น

ในประเด็นต่อไปนะครับท่านประธานที่เคารพ ในเรื่องของการประมงนั้นแล้วก็ เรื่องของสหกรณ์ที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ได้กล่าวไปแล้วนั้น ก็เป็นเรื่องเกี่ยวพันด้านสหกรณ์ทั้งสิ้น เรื่องนี้ก็ไม่ได้มีการใส่ไว้ก็อยากจะขอทราบเรียนผ่านท่านประธานไปนะครับว่า เราน่าจะมีการพิจารณา ในเรื่องของการประมงและ เรื่องของการสหกรณ์ ซึ่งเป็นพื้นฐานแล้วก็การที่จะพัฒนาการเกษตรของเราอยู่ได้ทั้งระบบได้อย่างไรครับขอทราบขอบพระคุณครับ

ประชาชนวุฒิสภา : เชิญคุณพิชัยครับ

นายพิชัย วาสนาส่ง : ขอประทานกราบเรียนท่าน

ประธานที่เคารพกระผม นายพิชัย วาสนาส่ง กระผมคิดว่าเฉพาะเรื่องเกษตรยั่งยืนนี่เรื่องเดียวที่เป็นเรื่องใหญ่มากทีเดียวครับ เพราะว่าเราเข้าใจกันลึกไม่พอเรื่องเกษตรยั่งยืน ก็ตรงที่ว่าเราไปนึกว่าเกษตรยั่งยืนมันก็ยังยืนอยู่แล้ว เกษตรกรก็ต้องทำมาหากิน แต่แท้ที่จริงเกษตรยั่งยืนในกันมันหมายถึง อีควอลเอจ (Ecology) ด้วยนะครับ คือนิเวศวิทยาด้วยนั้น ก็คือว่ายังขึ้นชนิดที่ไม่ทำลายสภาพทางนิเวศหรือว่าไม่ทำลายสภาพแวดล้อมคือ เอนไวรอนเมนต์ (Environment) ยกตัวอย่างในขณะนี้เราใช้ปุ๋ย เราใช้ยาปราบศัตรูพืชจนกระทั่งในพื้นที่บางแห่งดินมันแข็งไปหมด แทนที่จะทำให้ดินอยู่เพื่อที่จะทำการพัฒนาให้การเพาะปลูกดีขึ้น เราใส่แต่ปุ๋ยลงไปพวกสารเคมีต่าง ๆ ทำลายดินไปหมด สัตว์ที่อยู่ในดินตายหมดก็เหลือแต่ดินเฉย ๆ แต่แทนที่จะมีพวกไมโคร (Micro) ต่าง ๆ ที่จะเข้าไปย่อยดินให้สลายออกไปใหม่แล้ว เพราะฉะนั้นในขณะที่เราจะทำการเกษตรกรรมแบบต่อเนื่อง จึงเป็นเรื่องที่กำลังศึกษากันอยู่ทั่วโลก แล้วก็ในลักษณะของ อีควอลเอจในสภาพแวดล้อมที่เราไปทำกันที่อวิโซนา ทำเรื่องกระจกเพื่อจะได้ทุกอย่างหมั่นเวียนอยู่ในตัวเอง โดยไม่ต้องไปเอาอะไรมาเพิ่มเติมจนกระทั่งทำลายตัวเองอย่างที่เราเป็นกันอยู่ทุกวันนี้ ผมยังเคยจำได้ว่า เรื่องถ้าหากเราไถนาด้วยควาย ควายยังจะขี้ลงไปในนาแล้วให้ปุ๋ยกับดินนะครับ แล้วก็หมั่นเวียนอยู่ได้ แต่ถ้าเราไปใช้ควายเหล็กน้ำมันเครื่องแทนที่จะเป็นขี้ควายลงไป กลายเป็นน้ำมันเครื่องลงไป ดินก็เสียไป แล้วเราก็ตั้งดินไปหาที่อื่นกันต่อไป สภาพแห่งแล้งอย่างนี้เกิดในแอฟริกา และเกิดที่อื่นในหลาย ๆ ที่ แล้วก็คิดว่า

ที่ศึกษาเรื่องเกษตรกรรมแบบยั่งยืนกระผมเห็นด้วย แล้วขอสนับสนุน
ขอให้เราเข้าใจว่าเป็นเรื่องใหญ่มาก ศาสตราจารย์ฟูกุตะ ของญี่ปุ่นนี้
เวลานี้ทำงานชนิดที่เฝ้าข้าวฟ่างนี้กลบลงไปแล้ว เอน้ำใส่เข้าไปเพื่อให้
เปียกเพื่อที่จะให้หมูนะเวียนกันอยู่อย่างนั้นตลอดเวลา โดยไม่ต้องมีการ
ใส่ปุ๋ยอื่นลงไปอีกหรืออะไรต่าง ๆ นี่แก้มาแล้วสำเร็จแล้วได้ผลผลิตสูง
ด้วย ซึ่งเป็นข้อที่น่าศึกษาเป็นอย่างยิ่ง กระผมจึงเห็นด้วยว่าศึกษา
เรื่องนี้ แล้วก็เรื่องนี้จะศึกษาหรือไม่ก็สุดแต่คณะกรรมการ ถ้าจะไม่ยอม
ให้ท่านมากเกินไป ท่านก็คงจะศึกษากันทั่วไต่กันไปตาม ๆ กัน แล้ว
๓๐๐ วันคงไม่พอเพราะฉะนั้นก็คิดว่าแล้วแต่กรรมการจะเห็นสมควร
แต่เรื่องเกษตรกรรมยั่งยืนผมสนับสนุนเต็มที่ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญพลเอก ศิริรินทร์ ครับ

พลเอก ศิริรินทร์ ชูปเกล้า : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผมพลเอก ศิริรินทร์ ชูปเกล้าความจริงแล้วเรื่องที่พูดมา
นั้นคือเรื่องที่ผมอยากจะขอกราบเรียนในข้อที่ ๓ ที่เสนอมา คือเรื่อง
การศึกษาพัฒนาเกษตรกรรมไปสู่ระบบเกษตรกรรมแบบยั่งยืน ความจริง
ท่านคณะกรรมการก็ได้ฉะบับแล้วว่ายั่งยืนอย่างไร แล้วก็มีการ
สมาชิกผู้ทรงเกียรติซึ่งเป็นผู้รู้อีกหลายท่านได้เสนอข้อพิจารณา ซึ่งก็เป็น
แนวทางเดียวกันแต่การพิจารณาหรือการเสนอแนะของคณะกรรมการ
ในสภานั้น ผมอยากให้บันทึกลงไปเป็นหลักฐานหรือมีการเปลี่ยนแปลง
ในข้อที่ ๓ ว่า การศึกษาการพัฒนาเกษตรกรรมไปสู่การเกษตรกรรม
แบบยั่งยืน เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมและความสมดุลทางธรรมชาติอันนี้
เป็นข้อเสนอแนะ ผมอยากจะเรียนถามท่านประธานไปยังประธาน
คณะกรรมการเกษตรและสหกรณ์ ถ้าจะกรุณาแก้ไขอย่างนี้ได้ก็จะทำ
ให้ความที่เรามาพูดกันหรือสงสัยกันนั้นจบไปได้ ส่วนในข้อ ๓. นั้นคือ

การกำหนดระยะเวลาในการพิจารณานั้น กระผมเห็นว่าจะกลายเป็น
แกะตัวคณะเดียวในสภาหรือไม่ทราบ เพราะว่าเท่าที่เสนอมาก็
มีคนเสนอเพียง ๒๗๐ วัน ด้วยเหตุผลที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติใน
สภานี้ได้ขอชวากันมามากแล้ว เพื่อให้เหมือนกันหรือเป็นระบบเดียวกัน
ผมขอเสนอว่าคณะกรรมาธิการทางการเมืองและสหกรณ์นั้นควรจะกั
วันให้เป็น ๒๗๐ วันเหมือนกับคณะอื่นครับผม

ประธานวุฒิสภา : ท่านประธานกรรมาธิการเห็นเป็น
อย่างไรกับข้อเสนอดังนี้

นายชูชีพ กิ่งเกตุ : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับในเรื่อง
ที่เพื่อนสมาชิกได้กล่าวสนับสนุนและตั้งบางสิ่งบางอย่างนั้น กระผม
ขอทราบเรียนว่าสำหรับในเรื่องของการสหกรณ์นั้นถ้าพูดในสภาพทั่วไป
แล้ว ก็จริงมีอยู่ในเรื่องของสภาการเกษตรแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว
เพราะว่าสภาการเกษตรแห่งชาติเป็นเรื่องของเกษตรกรที่มาเกี่ยวข้องกับ
กับนโยบายการผลิตการตลาดอะไรต่าง ๆ ซึ่งในพื้นฐานแล้วเกษตรกร
ส่วนใหญ่มาก็มาจากสหกรณ์ก็มีอยู่ส่วนหนึ่ง และในทางเดียวกันนั้นถ้าให้
ประมงก็อยู่ในอาชีพเกษตรกรรมเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นคำว่า สภา
การเกษตร นั้นเป็นเรื่องที่กว้างขวาง ซึ่งครอบคลุมในสิ่งเหล่านี้อยู่แล้ว
เพราะฉะนั้นผมใคร่ขอทราบเรียนให้ทราบทั่วกันด้วยครับสำหรับในเรื่อง
เกี่ยวกับมีเพื่อนสมาชิกได้กล่าวถึงเรื่องแหล่งน้ำอีก ๒๕ ลุ่มน้ำนั้น
ก็จริงแล้วก็มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานในข้อ ๓ เช่นเดียวกัน คือเราจะได้ศึกษา
การใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เหมาะสม ได้แก่ดินและแหล่งน้ำ คำว่า
แหล่งน้ำ ก็ครอบคลุมใน ๒๕ ลุ่มน้ำเช่นเดียวกันสำหรับในอีกเรื่องหนึ่ง
ที่เกี่ยวกับเรื่องการศึกษาเกษตรกรรมแบบยั่งยืนที่ได้ครอบคลุมเกี่ยวกับ
เรื่องสภาวะแวดล้อมนั้น ทางกระผมในฐานะประธานกรรมาธิการก็

ไม่ได้ขัดข้อง เพราะว่าถ้าการเกษตรกรรมแบบยั่งยืนนั้นก็เกี่ยวกับการที่จะใช้ทรัพยากรธรรมชาติไม่ทำลายทรัพยากรต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ ด้วยครับ และอีกเรื่องหนึ่งในเรื่องของ การที่ขอเวลาศึกษา ๓๖๐ วันนั้น คือเท่าที่กระผมได้กราบเรียนและเพื่อนสมาชิกต่าง ๆ บางท่านก็เห็นว่า สำหรับในการศึกษาในเรื่องของ ๓ ประการนี้เป็นเรื่องใหญ่ เพราะฉะนั้นก็อยากจะให้เป็น ๓๖๐ วัน แต่ว่าถ้าเพื่อเพื่อนสมาชิกอาจจะให้เป็น ๒๗๐ วันนั้นก็จะไม่ขัดข้อง แต่ประการใดครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับว่าจะมอบหมายให้คณะกรรมการการเกษตร และสหกรณ์กระทำการตามที่ขอมารหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย กรุณายกมือ (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับตกลงเป็นอันว่าสภามัตติมอบหมายให้คณะกรรมการการเกษตร และสหกรณ์กระทำการตามที่ขอมาร พร้อมทั้งอนุมัติให้ทำการนอกสมัยประชุมได้ด้วย สำหรับระยะเวลา ๒๗๐ วัน

ต่อไปวาระ ๕.๒ ยุติเรื่อง ขอเสนอญัตติให้สภามอบหมายให้คณะกรรมการทหารวุฒิสภา กระทำการภายในขอบเขตอำนาจ และอนุมัติให้คณะกรรมการทหารดำเนินกิจการนอกสมัยประชุมได้ (พลอากาศเอก ประพันธ์ ชูประเดิมย์ เป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท.๑๐๓๐๐

๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

เรื่อง ขอเสนอญัตติให้สภามอบหมายให้คณะกรรมการการทหาร วุฒิสภา
กระทำกิจการภายในขอบเขตอำนาจและอนุมัติให้คณะกรรมการ
การทหารดำเนินการนอกสมัยประชุมได้

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้มีมติตั้งคณะกรรมการการทหาร
ซึ่งเป็นคณะกรรมการสามัญประจำสภาขึ้น ตามรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ ประกอบกับข้อบังคับการประชุม
ของวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๗๐ นั้น ในการนี้ ได้พิจารณาเห็นว่า
บทบัญญัติตามความในมาตรา ๑๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ ได้บัญญัติให้คณะกรรมการสามัญที่สภาตั้งขึ้น
นั้น จะดำเนินการใด ๆ ได้ก็ต่อเมื่อเป็นกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่
ของสภาและสภามีมติมอบหมายเป็นกรณี ๆ ไปโดยชัดแจ้ง แล้วรายงาน
ต่อสภาตามเวลาที่สภากำหนด

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการการศึกษาการทหาร เป็นไปอย่างถูกต้องสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ และข้อบังคับการประชุม ของวุฒิสภา ดังกล่าว จึงขอให้สภามอบหมายให้คณะกรรมการการศึกษาการทหารได้กระทำการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทหาร โดยคณะกรรมการฯ จะได้นำผลการพิจารณาศึกษาเสนอต่อสภาตาม เวลาที่กำหนด เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการทหารของชาติ ต่อไป

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดเสนอต่อที่ประชุมสภาให้พิจารณา ดำเนินการ ดังนี้

๑. มอบหมายให้คณะกรรมการการศึกษาการทหาร วุฒิสภา ดำเนินการพิจารณาศึกษา เรื่อง

- พิจารณาศึกษาบทบาทของกองทัพบกในการร่วมพัฒนา ประเทศมีกำหนดระยะเวลาพิจารณาศึกษา ๒๗๐ วัน

๒. ขออนุมัติให้คณะกรรมการการศึกษาการทหารดำเนินกิจการ นอกสมัยประชุมได้ทุกราวที่มีการปิดสมัยประชุมสามัญและวิสามัญของ รัฐสภา

ส่วนเหตุผลและรายละเอียดจะได้ชี้แจงในที่ประชุม วุฒิสภาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลอากาศเอก ประพันธ์ ฐปะเตมีย์ ผู้เสนอ

(ประพันธ์ ฐปะเตมีย์)

สมาชิกวุฒิสภา

ประธานคณะกรรมการการศึกษาการทหาร วุฒิสภา

ผู้รับรอง (ผู้จัด เรือง ขอเสนอผู้จัดให้ส่งมอบหมายให้คณะกรรมการวิชาการ
การทหาร วุฒิสภา กระทำกิจการภายในขอบเขตฯ)

๑. นายวิระ ปิตรชาติ
๒. พลอากาศเอก สอาด กิ่งวล
๓. พลเรือเอก สมนึก วัชรพูน
๔. พลเอก บรรจบ บุญนาค
๕. พลเอก ศิรินทร์ ภูบกกล้า
๖. พลเรือเอก สุรินทร์ ทวงเจริญ
๗. นายวิฑูรย์ วัชรเลาหะ
๘. พลเรือเอก ทรงสิทธิ์ กิตติพิรศล
๙. พลเอก จำแลง กุศลโกล
๑๐. พลตรี หอม วัชรพูน
๑๑. พลอากาศเอก เจริญ วรนิกราคม
๑๒. คุณหญิงมาลี สนิทวงศ์ ณ อยุธยา
๑๓. พลเรือเอก สันติภาพ หม่อม
๑๔. นายวิมล เครื่องงาม
๑๕. นายทองสุข ตันพิริยะกุล
๑๖. พลโท น้อย นันทนิหากุล
๑๗. พลอากาศตรี สุวรินทร์ พึ่งขจร
๑๘. นายอำนาจ สอนอิมสวัสดิ์
๑๙. นายยุทธ กิ่งเกิด
๒๐. นายสมภาพ โหตระกิตย์
๒๑. พลโท ทศพร ทรงสุวรรณ
๒๒. นายสรวรเสริญ อุทัยเฉลิม

๒๓. นายขุนทอง เก่งตรง
 ๒๔. นายสุภกิเกษรดี จิราภิวัฒน์
 ๒๕. นายสุธัน ชาสีเครือ
 ๒๖. พลเอก จุณ บุญสนอง
 ๒๗. พลโท เพ็ญญา ฐานะจาโร
 ๒๘. นายสุชาติ ห่อวัฒนกุล
 ๒๙. พลเอกาศเอก ประหยัด ดิษยะศริน
 ๓๐. พลโท สัมภา ชูสี

ประธานวุฒิสภา : ของคณะกรรมการการกฤษฎีกาและได้รับ
ผมได้รับหนังสือจาก พลอากาศเอก ประพันธ์ ชูประทุมย์ ประธาน
คณะกรรมการการกฤษฎีกาขอหมายให้ พลอากาศเอก สอาด เป็นผู้เสนอญัตติ
นี้ ขอเชิญครับ

พลอากาศเอก สอาด กังวล : กราบเรียนท่านประธาน
วุฒิสภา และสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพ กระผม พลอากาศเอก สอาด
กังวล สมาชิกวุฒิสภา ได้รับมอบหมายจาก พลอากาศเอก ประพันธ์
ชูประทุมย์ ซึ่งเป็นผู้เสนอญัตตินี้ให้ชี้แจงญัตติแทน เนื่องจากเดินทางไป
ต่างประเทศ ก่อนสิ้นการผมใคร่ขออนุญาตแก้ไขข้อเท็จจริงดังนี้ เดิม
เรื่อง ขอเสนอญัตติให้สภามอบหมายให้คณะกรรมการการกฤษฎีกา
วุฒิสภา กระทำกิจการภายในขอบเขตอำนาจและอนุมัติให้คณะ
กรรมการการกฤษฎีกาดำเนินกิจการนอกสมัยประชุมได้ นั้น กระผม
ขอลดข้อความ ภายในขอบเขตอำนาจลดออก และใช้ข้อความ เกี่ยวกับ
ทหาร แทน เมื่อแก้ไขแล้วจะเป็นดังนี้ เรื่อง ขอเสนอญัตติให้สภา
มอบหมายให้คณะกรรมการการกฤษฎีกา วุฒิสภา กระทำกิจการเกี่ยวกับ
การทหาร และอนุมัติให้คณะกรรมการการกฤษฎีกาดำเนินกิจการนอก
สมัยประชุมได้

ประธานวุฒิสภา : ต่อไปเลยครับ

พลอากาศเอก สอาด กังวล : ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา
ได้มีมติตั้งคณะกรรมการการกฤษฎีกา ซึ่งเป็นคณะกรรมการสามัญ
ประจำสภาขึ้น ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช
๒๕๓๘ ประกอบกับที่กึ่งเดียวการประชุมของวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ ๗๐
นั้น ในการนี้ได้พิจารณาเห็นว่าบทบัญญัติตามความในมาตรา ๑๕๓ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๕ ได้บัญญัติให้คณะ

กรรมมาธิการสวัสดิภาพที่สภาตั้งขึ้นนั้น จะดำเนินการใด ๆ ก็ได้ต่อเมื่อ เป็นกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาและสภามีมติมอบหมายเป็นการเฝ้าฯ ไปโดยมิถนัง แล้วรายงานต่อสภาตามเวลาที่สภากำหนด

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการการทหารเป็นไปอย่างถูกต้อง สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ และถือบังคับ การประชุมของผู้สภาฯ ดังกล่าว จึงขอให้สภามอบหมายให้คณะกรรมการการทหารได้กระทำการศึกษาพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้องกับการทหาร โดยให้พิจารณาศึกษาบทบาทของกองทัพบกในการ ร่วมพัฒนาประเทศ ทั้งนี้จะเป็นการสนับสนุนนโยบายด้านความมั่นคง ส่วนหนึ่งของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภาไว้แล้ว กำหนดระยะเวลา พิจารณาศึกษา ๓๐๐ วัน กับขออนุมัติให้ดำเนินการนอกสมัยประชุมได้

ประธานวุฒิสภา : ผมขออนุญาตเรียนถามว่า มีท่านผู้ใด จะขัดข้องกับการขออนุมัติหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานวุฒิสภา : คุณวิฑูรย์ขัดข้องหรือจะอภิปรายครับ

นายวิฑูรย์ ภัทรเลาหะ : กราบเรียนท่านประธาน ผมขออภิปรายครับ

ประธานวุฒิสภา : ถ้าอย่างนั้นรอสักครู่หนึ่งครับ ไม่มี ท่านผู้ใดขัดข้องนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติให้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ที่เสนอได้ เทียบคุณวิฑูรย์ครับ

นายวิฑูรย์ ภัทรเลาหะ : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพและสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม วิฑูรย์ ภัทรเลาหะ สมาชิก วุฒิสภา ได้ขอกราบเรียนและสนับสนุนนโยบายของกรรมมาธิการ การทหารที่เสนอขึ้น กระผมเป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมทราบว่า การ

ต้องการแรงงานของอุตสาหกรรมยังมีมากอยู่ ซึ่งกะผมได้ขยาย
แรงงานและไปเปิดโรงงานตามภาคต่าง ๆ ก็พบปัญหาในเรื่องแรงงาน
ที่ขาดแคลนอยู่ฉะนั้นถ้าหากการทหารได้มีการปรับปรุงในการเกณฑ์ทหาร
ให้อยู่ประจำการในกอง ก็จะได้เข้ามาช่วยสังคมในเรื่องแรงงาน
กะผมไหว้สวัสดีเรียนวิธีการที่จะปฏิบัติต่อไปว่า ถึงแม้ว่าทหารถูกเกณฑ์
นั้นจะมีความรู้เล็กน้อยก็จริงอยู่ แต่ถ้าได้มีการฝึกฝนอบรมแล้วก็จะนำมาใช้
แรงงานกับอุตสาหกรรมได้ ยืนยันจะปฏิบัติผมก็ใคร่ขอเรียนว่า

๑. เราให้มีการประชาสัมพันธ์กับโรงงานต่าง ๆ ที่อยู่ใน
ภูมิภาคต่างจังหวัดที่มีกรมทหารอยู่

๒. ให้โรงงานส่งความต้องการของโรงงานว่า แรงงาน
ชนิดไหนที่ต้องการ เพื่อให้ทางกรมจะได้จัดส่งไปตามความต้องการ

๓. โรงเรือน วิทยาลัยเทคนิคต่าง ๆ ที่ต่างจังหวัดก็
มีมาก วิศวกรของโรงงานก็มี ฉะนั้นถ้าเราได้มีการประชาสัมพันธ์ก็จะ
ได้ขอให้ส่งอาจารย์หรือวิศวกรไปเพื่ออบรมเป็นการให้รู้พื้นฐานในเรื่อง
การเข้าปฏิบัติงานในโรงงาน

เรื่องความรู้พื้นฐานนั้นระดับ ผมคิดว่าไม่ต้องให้เวลามาก
เราให้รู้เบสิค (Basic) ในขั้นต้นว่า จะเข้าไปทำงานอะไร เช่น
จะเข้าไปทำงานเรื่องเกี่ยวกับเรื่องเครื่องยนต์ ก็ขอให้รู้พื้นฐานว่า
เครื่องยนต์มีอะไรบ้าง เกี่ยวกับมอเตอร์ เรื่องไฟก็ขอให้รู้พื้นฐานว่า
เครื่องไฟมีอะไรบ้าง การเชื่อม ต่าง ๆ เหล่านี้ เราให้รู้เป็นพื้นฐาน
ก็จะเข้าไปปฏิบัติงานได้ในโรงงาน เมื่อผ่านการอบรมแล้ว ได้มีการ
ปลดจากการประจำการโรงงาน ก็จะรับเข้าไปทำงานได้ตามความ
ต้องการผมจะเปรียบให้ได้รู้เห็นตามที่ผมได้ผ่านมาแล้วระดับ มีบุคคล
๓ คนเข้ามาสมัครงานบุคคลหนึ่งเคยผ่านการประจำการบุคคลหนึ่ง

ไม่เพียงผ่าน ผมจะรับคนที่ผ่านการประจำการเพราะว่ามีระเบียบวินัยดี
ปกครองง่าย สอนง่ายครับฉะนั้นสิ่งนี้ถ้าหากว่าได้มีการปรับปรุงในการ
ประจำการให้อยู่น้อยลงเหลือ ๑ ปี เพราะว่าอีกปีหลังนั้น ทราบว่า
ก็ไม่ได้ทำงานอะไร ถ้าได้ออกไปประกอบอาชีพก็จะได้เป็นการ
ช่วยเหลือแรงงานของอุตสาหกรรม และช่วยการพัฒนาอาชีพของบุคคล
ก็จะกลับไปทำนา แล้วเกษตรเดี๋ยวนี้เรามีปัญหาเรื่องน้ำมาก ฉะนั้น
กลับไปทำนาก็จะว่างงาน ถ้าได้มีการแนะนำให้เขาไปประกอบอาชีพใน
เรื่องอุตสาหกรรมแล้ว ก็จะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศชาติ
ด้วย ผมขอกราบเรียนแต่บัดนี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์ธรรมานุครับ

นายธรรมานุ ลัดพลี : ขอบพระคุณครับ ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผมธรรมานุ ลัดพลี สมาชิกวุฒิสภา กระผมเห็นด้วยที่ได้มี
การเสนอของคณะกรรมการกฤษฎีกาการทหารมาเพื่อให้สภามอบหมายจะได้
มีเรื่องที่จะต้องทำในระหว่างปิดสมัยประชุม เพราะเวลานี้สถานการณ์
เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยก็มีปัญหาเข้ามามาก ทั้งที่จะมาเป็นรูปตัว
กฎหมายหรือเป็นรูปสถานการณ์ที่เกิดขึ้นรอบ ๆ ข้างก็ตาม อย่างไรก็ตาม
ก็ตามผมอยากกราบเรียนเป็นข้อสังเกตไปนะครับ และมีคำถามไป

๒ - ๓ ประการ

ในประการแรกนี้ เอาคำถามก่อนนะครับว่า ในเรื่องของ
หน้าแรก บรรทัดสุดท้ายเลย ที่ทางท่านคณะกรรมการกฤษฎีกาการทหารขอว่ามีกำหนดระยะเวลาพิจารณาศึกษา ๒๗๐ วัน อันนี้ขาดสาระสำคัญไป
คือว่า ๒๗๐ วันนับแต่วันไหน ไม่ได้บอกวันนะครับ นับแต่วันที่ปิดสมัย
ประชุมคราวนี้มา หรือนับแต่วันที่ขึ้นรายงาน หรือนับแต่วันที่สภาอนุมัติ
ซึ่งทางปฏิบัติมันต่งนับแต่วันที่สภามีมติมอบหมาย เพราะฉะนั้นกระผม

นึกว่าถ้าเป็นโดยความพลั้งเพลอ ผมอยากให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ได้ไหมครับว่า นับตั้งแต่วันที่สภามีมติมอบหมาย เติ้มลงไปสี่ขณะครับ อันนี้เป็นข้อที่หนึ่งนะครับ

และในหน้า ๒ นะครับ เป็นคำถามในข้อ ๒ บรรทัดที่ ๒ คือผมขออนุมัติว่าทั้งบรรทัด ทั้งคลอส (Clause) แรกก็แล้วกันนะครับ คิดขออนุมัติให้คณะกรรมการการทหารดำเนินกิจการนอกสมัชประชุม ได้ทุกคราวที่มีการปิดสมัชประชุมสามัญและวิสามัญของรัฐสภา กระผม ก็งงครับ ถ้าใช้คำดังนี้ เพราะทคนนอกสมัชประชุมได้ทุกคราวที่มีการปิด สมัชประชุมสามัญและวิสามัญของรัฐสภา ถ้าปิดสมัชประชุมสามัญ ก็ยัง พอลัง แต่เปิดสมัชประชุมวิสามัญด้วย ตกลงท่านไปประชุมในสมัช ประชุมอะไรครับคือขอนอกสมัชประชุมสามัญกับวิสามัญมันก็ไม่มีสมัชไหน อีกแล้ว เพราะท่านขอไปประชุมนอกสมัชนั้น ทั้งสมัช ๒ ผมก็กลัว ประเด็นนี้จะกลายเป็นค่างที่เรเคยว่ากันว่า อยู่ในสภาไม่พอใจไป เยอว ๆ คุยหน้าเขาเดินหรือไปอยู่หน้าลานพระรูป อันนี้เราจะไป ประชุมที่ไหนครับ อันนี้ก็อยากฝากข้อสังเกตไว้น่าจะเป็นว่าในบรรทัดแรก ดำเนินกิจการนอกสมัชประชุมสามัญหรือในสมัชประชุมวิสามัญ อย่างนี้ก็ ขัดต้องอยู่ในนั้น คือน่าจะเป็นอย่างนั้น กระผมก็อยากฝากไว้เป็นคำถาม ที่นี้มีข้อเสนอแนะคือในข้อ ๑ หน้าแรก ผมขอย้อนกลับมา ในตอนท้าย คืออยากเสนอแนะว่า ในเรื่องที่ยอมมอบให้คณะกรรมการการทหาร วุฒิสภาดำเนินการพิจารณาศึกษา เรื่องพิจารณา ศึกษาบทบาทของกองทัพบกในการร่วมพัฒนาประเทศ กระผมก็เห็นดี นี่ก็ เป็นเสียวนหนึ่ง และก็ เป็นเพียงส่วนน้อย ความจริงเรื่องนี้กระผมจำได้ ผมแปรปฏิบัติเองในรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. ๒๕๓๑ ว่าทหารนั้นนอกจาก ปราบจลาจล ป้องกันประเทศ รักษาความสงบแล้วก็ควรที่จะร่วมพัฒนา

ประเทศ ไม่ใช่ว่า กรป. กลาง ไปทำ หรือ กอ.รมน. อย่างสมัยนั้น
 ไปทำแล้วบางทีก็ถูกโจมตี อันนี้ควรจะเป็นทุกหน่วยที่มีงบประมาณในการ
 พัฒนาประเทศ ทางเกษตรทางอะไรก็แล้วแต่ ทางช่วยเหลือราษฎร
 ทุกอย่าง สว่างถนนอะไรต่าง ๆ ทั้งนี้ในเรื่องนั้นกระผมเห็นว่ายังมีอีก
 เรื่องหนึ่งที่สำคัญมากของทหาร เราน่าจะเน้นด้วย เพราะใน
 สถานการณ์ปัจจุบัน ให้เขาเห็นความสำคัญของทหารไม่ใช่เราไปศึกษา
 ในเรื่องที่เหมาะสมเป็น ไซด์ไลน์ (Side line) เป็นงานฝากหรือ
 งานห่าง งานหลักของทหารคืออะไรมีนโยบายของรัฐบาลที่พึงได้
 แกลงไปเมื่อเร็ว ๆ นี้ด้วย แต่ผมไม่ได้เอามากี่เลยจำข้อไม่ได้ ก็มืออยู่
 อันหนึ่งนโยบายรัฐบาลจะต้องส่งเสริมทหารนี้ให้มีบทบาท คือรวมถึง
 การปกป้องผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจทั้งทางบกและทางทะเล เราคง
 จำกันได้ว่า ในสมัยรัฐบาลคานันท์ก็ได้เสนอกฎหมายเข้ามามอบอำนาจ
 ทหารเรือที่จะไปปราบปรามพวกอะไร เห็นภาพเรือพวกค้าของเถื่อน
 หรือพวกนำคนต่างชาติเข้ามาอะไรต่าง ๆ ขอดำนาจทหารเรือให้มี
 อำนาจปราบปรามได้และมีอำนาจสอบสวนได้ ร่วมมือกับทางบกฝั่ง
 เพราะฉะนั้นอันนี้จะเป็นการสมควรยิ่งขึ้นไหม เหมาะสมยิ่งขึ้นไหมที่
 การทหารนอกจากในเรื่องการร่วมพัฒนาประเทศแล้วก็ต้องรวมถึงการ
 ปกป้องผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจทั้งทางบกและทางทะเล ซึ่งอันนี้ก็มี
 บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มีอยู่ในเรื่องของทหารเอง เราน่าจะมา
 เน้นใหม่ในเรื่องนี้ควรจะต้องศึกษาในบทบาทเหล่านี้ กระผมก็กราบเรียน
 เป็นท้ายสิ่งเกิดดังนี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญพลเรือเอก สุนทร

พลเรือเอก สุนทร กระเทศ : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม พลเรือเอก สุนทร กระเทศ นายทหารนอกประจำการ ผม

เห็นด้วยกับอดีตที่คณะกรรมการการทหารได้เสนอนั้น อ่านแล้ว
 เข้าใจ ผมเข้าใจว่าท่านสมาชิกที่คลุกในห้วงนี้คงจะเข้าใจเป็นอย่างดี
 แต่ผมมีข้อจะเสนออีกนิดหนึ่งว่ามีเวลาเหลือพอที่จะได้พิจารณาในเรื่อง
 ของทวิบริการกำลังพลของทหาร ผมแน่ใจว่าทางสภาผู้แทนราษฎร
 ซึ่งมีกรรมาธิการการทหารคงจะไม่ได้คิดถึงเรื่องนี้ เพราะว่าเรามีทหาร
 อยู่มากในสภาล่วงหน้าขอความว่าสภาล่วงหน้า แต่ในระดับนี้ทหารอยู่
 เยอะและคงจะเห็นด้วยกับผมบ้างว่า ขณะนี้ทวิของทหารเป็นอย่างไร
 คณะกรรมาธิการนี้จะได้ศึกษาพิจารณาเสนอกระทรวงกลาโหม หรือ
 รัฐบาลได้แก่กฎหมายหรือแก้ไขข้อบังคับบางอย่าง ซึ่งทำให้ทวิ
 บริการกำลังพลของทหารนั้นต้องลง ทำอย่างไรถึงจะให้ทวิบริการ
 กำลังพลของทหารดีขึ้น นี่เป็นคำถามที่จะต้องไปศึกษาว่าจะยกตัวอย่าง
 มีปัจจัยอยู่ ๒ - ๓ อย่าง มีข้อเสนอครับ ผมเถลไถล ๆ ว่าทำอย่างไร
 ถึงจะให้ทหารภูมิใจในหน่วยงานของตนภูมิใจในกองทัพบก ทำอย่างไร
 ถึงจะมีกำลังใจ นี่ประการหนึ่ง องค์ประกอบบังคับบัญชา เป็นปัจจัย
 หนึ่งที่จะทำให้ผู้บังคับบัญชามีชีวิตดีขึ้นหรือขวัญแรงลง จากการให้
 สัมภาษณ์ก็ดี การพูดหรือการกระทำที่ดี อาจจะทำให้ลูกน้องหมดกำลังใจ
 หรือมีกำลังใจดีขึ้น

และประการสำคัญอีกประการหนึ่ง การจัดส่วนราชการ
 และการบริหารของกระทรวงกลาโหมนั้น เป็นปัจจัยอันหนึ่งที่ทำให้ทวิ
 ของทหารดีขึ้นหรือเลวลง เช่น จะขออนุมัติอะไรสักอย่างหนึ่งก็ใช้
 เวลาเป็นแรมเดือน มีระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ล้อดไว้ ที่จริงควรจะ
 ใช้เวลาสัก ๑ สัปดาห์ ไม่หรือลดรับใช้เวลานาน เพราะฉะนั้นปัญหานี้
 คณะกรรมาธิการน่าจะไปศึกษาดูว่ามีอะไรในกระทรวงกลาโหมที่ควรจะ
 แก้ไข เรื่องที่สำคัญที่ขวัญกำลังใจตกต่ำ ผมด้วยครับ คือบ้านไม่มี

บ้านจะอยู่ ผมเก็บหอมรอมริบกว่าจะปลูกบ้านได้นั้นก็เกียจเฉาะทุนะครับ เงินเดือนแก่ ๆ เมื่อเป็นอย่างนั้นการเบิกเงินค่าเช่าบ้านเป็นส่วนหนึ่งที่จะต้องให้รัฐบาลพิจารณา ทหารที่อยู่ตามกรมกองอยู่แล้ว มีบ้านอยู่แล้ว ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเบิกค่าเช่าบ้านเพราะมีบ้านให้อยู่แล้ว แต่ทหารซึ่งอยู่ข้างนอกล่ะครับ ต้องทัพรถมมาเองกลับเองกลับเบิกเงินค่าเช่าบ้านไม่ได้ อย่างนี้ผมว่าถ้าเราไปดูต่างประเทศเขาแล้ว เขาจะมี เซ็ต (Set) ไว้นะครับว่าทหารยศเท่านี้จะได้ค่าเช่าบ้านเท่าไร ถ้าย้ายเข้าไปอยู่บ้านหลวงเมื่อไรก็หมดไป นี่ปัญหาอีก ที่กระทรวงกลาโหมนี้แหละครับ ผมไม่ได้มาปฏิบัติการ แต่มาเล่าสู่กันฟังว่ามันน่าจะแก้ไข สมมุติว่าย้ายไปอยู่ต่างจังหวัดเบิกค่าเช่าบ้านได้ พอจะเข้ามาศึกษาในกรุงเทพฯ หรืออะไรต่าง ๆ ย้ายเข้ามาอยู่ในกรุงเทพฯ เสียเลย ค่าเช่าบ้านก็เบิกไม่ได้ อันนี้เป็นข้อเท็จจริง อันนี้ขวิญเสียอีกต่อไป เรื่องการรักษาพยาบาล ทหาร หรือตำรวจตระเวนชายแดนที่อยู่ไกล นะครับค่าเล่าเรียนบุตร ค่ารักษาพยาบาลต่าง ๆ ที่เขาไปอยู่ที่ชายแดนนั้น แต่ว่าจะต้องเบิกตามระเบียบ แต่ว่ามีบางหน่วยหรือบางหน่วยก็ไม่กล้า คือออกเงินตรองไปให้ก่อนแล้วก็ให้เจ้าตัวเงินแล้วก็ส่งกลับมา แล้วก็เบิกให้เข้าเงินกองกลาง แต่ว่าเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ เขามักว่าผิดระเบียบ จะต้องมาวางฎีกา อย่างนี้ขวิญและกำลังใจก็หมด เพราะฉะนั้นระเบียบที่ว่านี้ก็ต้องไปชี้ที่กระทรวงกลาโหม ต่อไป อันนี้เป็นเรื่องสด ๆ ร้อน ๆ นี่เองครับ เรื่อง การขอเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นสายสะพาย หรือว่าการขอเครื่องราชอิสริยาภรณ์ต่าง ๆ เป็นที่น่าสังเกตนะครับว่า ข้าราชการพลเรือนนั้นขอได้ถึงชั้นสูงสุดถึงมหาปรมาภรณ์ช้างเผือก แต่ของทหารได้มีระเบียบปลีกย่อยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งทหารหญิง เป็นถึงรองเจ้ากรมเทียบเท่ากับรองอธิบดีขอได้แต่เพียงประภคภรณ์มงกุฎไทยสายเดี่ยว สายแรกสายเดียวเท่านั้น

ถึงแม้จะได้รับราชการมาแล้ว ๓ ปีก็ขอไม่ได้ เพิ่งแก้ไข พ้นเอก
(พิเศษ) ได้รับเมื่อเร็ว ๆ นี้เอง นี่เวลานี้ทหารหญิงกลับถูกลดรอนสิทธิ
ไม่ได้ ขอไปก็ไม่ให้ อันนี้ผมว่าเป็นการทำให้ขวัญและกำลังใจลดลง
เพราะว่าทหารหญิงนี้มีความรักชาติและรักบ้านเกิด เป็นทหารก็อยากมี
ส่วนช่วยในการป้องกันประเทศ แต่ขวัญและกำลังใจตกต่ำ ปรากฏว่า
เพื่อนร่วมเดิวกันเป็นข้าราชการพลเรือน ได้รับขึ้นสายสะพายถึง
มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก อันนี้ไม่เป็นการยุติธรรม ทำให้ขวัญต่าง ๆ
นี้หมดไป เวลาที่ผู้หญิงไม่ค่อยอยากจะเป็นทหาร เพราะเห็นว่านายพล
ก็ไม่ได้เป็น สายสะพายก็ไม่ได้ ขนาดเป็นรองเจ้ากรมยังไม่ค่อยจะให้
เลย ดังนั้นฉันนี่เป็นเงาของระเบียบ ข้อบังคับและกฎหมาย ซึ่ง
จะต้องให้รัฐบาลแก้ไข บางกรณีทหารหญิงติดตามสามีไปรับราชการอยู่
ต่างประเทศก็ต้องออกจากราชการ แล้วขอกลับเข้ารับราชการใหม่คล้าย
ราชการที่ขาดตอน เงินบำนาญก็ขาดไปถึง ๒ ใน ๓ มีนาทหารหญิง
ท่านหนึ่งเพิ่งปลดเกษียณ เงินเดือนท่านเกิดมา ๕๐,๐๐๐ บาท แต่ว่า
โดนกฎเกณฑ์อันนี้แหละครับ โดนเหลือบำนาญหมื่นเดียว อย่างนี้เป็นต้น
ก็ขึ้นอยู่กับระเบียบ ข้อบังคับและนโยบายของด้านการทหารในเรื่อง
การบริการกำลังพล เวลานี้มีการผ่อนปรนให้ไม่ต้องลาออกแต่ก็ไม่ให้
เงินเดือนขึ้น ติดตามสามีไปโดยเฉพาะคนที่ไปเป็นภรรยาของผู้ช่วยทูต
ฝ่ายทหารประจำประเทศต่าง ๆ นี่ผมพูดถึงทหารนะครับ ตามไปก็มี
พช. มีเงินพิเศษ ก็ไปทำงานคู่กับสามี แต่ไม่ยกกับมีเงินเดือนขึ้น
อันนี้ก็เกี่ยวข้องกับกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับเหมือนกัน ยังมีอีก
หลายอย่างถ้าผมพูด ๑ ชั่วโมงก็ไม่จบ มีอีกหลาย ๆ อย่าง ดังนั้น
ขอสรุปสั้น ๆ ว่า คณะกรรมการควรที่จะได้นำเรื่องนี้ไปศึกษา
พิจารณาในเรื่องขวัญบริการกำลังพล แล้วก็เสนอให้กระทรวงกลาโหม

หรือรัฐบาล ได้โปรดพิจารณาแก้ไข เพื่อกอบกู้ขวัญและกำลังใจของ ทหารให้ดีขึ้นกว่าปัจจุบันนี้ครับ ทดบพระคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์จรัสครับ

นายจรัส สุวรรณเวลา : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จรัส สุวรรณเวลา สมาชิกวุฒิสภา กระผมขอสนับสนุนที่ทางกรรมาธิการ เสนอที่จะศึกษาบทบาทของกองทัพในการร่วมพัฒนาประเทศ ขณะเดียวกัน อสภก็จะขอฝากข้อคิดเห็นไปยังกรรมาธิการการทหารว่า น่าจะทำการ ศึกษาเรื่องอื่นเพิ่มเติมด้วย กระผมได้ไปประชุมในที่ต่าง ๆ ใน ต่างประเทศเกี่ยวกับเรื่องของสันติภาพก็เห็นชัดว่า ถึงแม้ว่าสงคราม เย็นจะหยุดไปแล้ว แต่ว่าสงครามจะได้เปลี่ยนรูปแบบกลายเป็น สงครามเล็กน้อยอยู่ในที่ต่าง ๆ มากมาย และสงครามย่อยเหล่านี้มี ทำที่จะเพิ่มมากขึ้นทั่วไปทั้งโลก ในส่วนนี้ก็จะไปสัมพันธ์กับการรักษา ผลประโยชน์หรือการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจ ซึ่งการเปลี่ยนแปลง เหล่านี้ทำให้สถานการณ์หรือรูปแบบของกองทัพเปลี่ยนแปลงไป กระผม อยากจะฝากให้กรรมาธิการไปพิจารณา เพื่อว่าจะทำการพิจารณาศึกษา นะครับ เกี่ยวกับบทบาท รูปแบบที่จะส่งเสริมให้ประสิทธิภาพของกองทัพ เหมาะสมกับสถานการณ์ของการเปลี่ยนแปลงที่มีอยู่ในโลก ผมคิดว่าสิ่งนี้ ถ้ากรรมาธิการไปพิจารณาจะเป็นประโยชน์ครับ ทอมคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญพลเอก ศิริจันทร์ครับ

พลเอก ศิริจันทร์ ชูปกล้า : กระผม พลเอก ศิริจันทร์ ชูปกล้า กราบเรียน ประธานที่เคารพ ความจริงแล้วตามที่ได้มีท่าน สมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายและให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ มา นั้น ประการแรกเกี่ยวกับเรื่อง ขอให้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องการศึกษา พิจารณาเกี่ยวกับผลประโยชน์และทั้งทางเศรษฐกิจ ทางบก ทางเรือ

และได้มีการเสนอให้พิจารณาในเรื่องบำรุงขวัญและกำลังใจของทหาร
ชั้นผู้น้อยนั้น เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ผมคิดว่าคณะกรรมการทางฝ่ายทหาร
นั้นได้มีการพิจารณาอย่างรอบคอบแล้วว่า ในเรื่องดังกล่าวทั้งหมดนั้น
เป็นเรื่องซึ่งได้ประกาศอยู่ในนโยบายของรัฐบาลเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม
๒๕๓๕ อยู่เรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้นเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ก็คงจะ
เหลือตกยกเว้นไว้ให้รัฐบาลท่านไปทำเองบ้าง การที่คณะกรรมการ
การทหารมาจับเรื่องการพัฒนาให้กองทัพเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา
ประเทศนั้นก็มีสาเหตุอยู่หลายประการ ประการแรกอย่างที่ท่านสมาชิก
ผู้ทรงเกียรติได้อธิบายแล้วว่า ได้มีกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ และได้
มีการต่อสู้หรือพูดกันมานานแล้วเกี่ยวกับเรื่องนี้ ในครั้งหลังที่สุดนั้นผม
ได้ทราบจากท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการ
แก้ไขรัฐธรรมนูญที่กำลังจะเสนอขึ้นมาในสภานั้นว่า เขาอยากจะได้
ข้อความนี้ออก แต่เมื่อได้พิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้วเห็นว่ายังมีความ
จำเป็นอยู่ เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าแนวโน้มหรือข้อเน้นในเรื่องการ
ใช้กำลังทหารพัฒนาประเทศนี้กำลังเป็นจุดเด่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ในสภาวะที่บ้านเมืองสงบก็ควรจะใช้กำลังทหารให้เป็นประโยชน์สำหรับ
เรื่องนั้น เราจะเห็นได้ว่า ในสมัยก่อนนั้นไม่ค่อยมีปัญหาในการที่จะใช้
กำลังทหารในการพัฒนาประเทศ เพราะบ้านเมืองอยู่ในภาวะที่หน่วย
อื่น ๆ ไม่สามารถจะเข้าไปในพื่นที่บางพื้นที่ได้ เพราะฉะนั้นเรื่องนั้น
ไม่มีปัญหา แต่เมื่อพอหน่วยอื่นเข้าไปได้ในท้องถิ่นทุรกันดารหรือที่มีภัย
ต่าง ๆ ก็ดีนั้น ก็ทำให้เกิดมีปัญหขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากที่
โครงการอีสานเขียวนั้นจะเห็นได้ว่าได้มีข้อโต้แย้งว่าทหารเข้าไปทำ
ทำไม ทำแล้วก็ควรจะออกมา แต่ว่าในการประชุมคณะกรรมการ
วิสามัญเกี่ยวกับเรื่องภัยแล้งของสภาผู้แทนราษฎรนั้น ได้มีการขอเรื่อง

ให้ทางทหารนั้นเข้าไปช่วยพัฒนาแหล่งน้ำต่าง ๆ ตามที่ตนได้เคยทำ
 อยู่แล้ว อันนี้จะเห็นได้ว่าเป็นความต้องการของทางประชาชน หรือ
 เป็นความต้องการของทางรัฐบาลที่ต้องการอย่างนั้น เพราะฉะนั้นข้อนี้
 ผมคิดว่าคงจะเป็นข้อที่เพียงพอกับเวลา ที่เราเสนอมานี้ในเรื่องจะให้
 กองทัพเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ ความจริงแล้วเรื่อง
 การพัฒนาประเทศอย่างที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานมาแล้ว จะเห็น
 ได้ว่าเรากำลังใช้ให้เกิดการณ์กับระบบระเบียบเฉพาะในกระทรวง
 กลาโหมและเหล่าทัพนั้นเป็นข้อจำกัดหรือกำหนดให้มาทำให้ไปทำ แต่ยังไม่
 มีกฎหมายชัดเจนที่จะมารองรับในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ในทางระบบ
 บริหาร ยกตัวอย่างเช่น เรื่องการใช้กำลังทหารเข้าไปพัฒนาในเรื่อง
 ช่างแรงงานหรือช่างฝีมือต่าง ๆ ความจริงแล้วกองทัพนั่นได้ทำมา
 นานแล้ว แต่ว่าประเด็นที่มันเป็นหมันหรือไม่สามารถจะบรรลุผลสำเร็จ
 ก็คือว่า เมื่อผลิตออกมาแล้วนั้นใครจะรับกฎหมายไม่ได้บังคับกำหนด
 ว่าหน่วยไหนควรจะได้รับเท่าไร หน่วยไหนควรจะได้มีการช่วยเหลือ
 ทหารอย่างไร เพราะฉะนั้นถ้าจะมีกฎหมายต่าง ๆ เหล่านี้มารองรับ
 แล้วเราจะเห็นได้ว่ามันก็จะ เป็นเรื่องที่มีความเป็นไปได้ในการที่จะนำ
 ทหารออกไปพัฒนาประเทศนั้น หรือหลังจากที่จบ หรือมีการฝึกอาชีพ
 กองบัญชาการนั้นก็จะเป็นผลในทางรูปธรรม แล้วอีกเรื่องหนึ่งที่น่าจะ
 พิจารณาก็คือว่า เกี่ยวกับการใช้กำลังทหารไปพัฒนาประเทศเมื่อออกจาก
 ราชการแล้วนั้น ก็คือว่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งทหารนั้นมีความรู้ตัว
 เพราะฉะนั้นถ้ายังไม่มีความหมายแก่เกี่ยวกับระบบ หรือระเบียบเรื่อง
 ค่าแรงขั้นต่ำแล้ว ทหารโดยมากจะจบ ป.๔ ป. ๖ อะไรเป็นส่วนมาก
 เพราะฉะนั้นถ้าเขาเข้าไปรับแล้วทหารพวกนี้ ก็จะเป็นเพียงลูกจ้าง
 ธรรมดาเท่านั้นเอง ค่าแรงก็ไม่สามารถที่จะขึ้นได้ เพราะฉะนั้นการ

ที่คณะกรรมการการอาหารหยาบเห็นชอบแล้วนั้น มาพิจารณาว่า กัดคิดว่า
คงจะแก้ปัญหาในนโยบายที่รัฐบาลได้กำหนดไว้อย่างครอบคลุม คือ
การทำการกักตุนให้เล็กหรือกระทั่งลดลงนั้น ความจริงแล้วการทำให้
กักตุนเล็กหรือกระทั่งลดลงนั้นกำลังผลก็ต้องมีขวัญ ขวัญก็คือว่าเมื่อ
สามปกติที่ไหลออกไปจากอาหารนั้น เขามีความเป็นอยู่หรือมีหลักฐานรายได้
อย่างไร พอที่เมื่อจะเรียกเกณฑ์เข้ามาแล้ว เขาสามารถจะกลับมาจับ
ใช้ราชการด้วยขวัญและกำลังใจที่ดี ในทำนองเดียวกัน เรื่องกำลัง
สำรองซึ่งมีอยู่ในข้อ ๒.๒ ในนโยบายรัฐบาลด้านความมั่นคงนั้น
เกี่ยวกับเรื่องการกักตุนสำรองก็เห็นเดียวกัน ทหารที่ปลดออกมาจาก
ประจำการไปแล้ว ส่วนใหญ่เมื่อถูกเรียกมานั้นก็มาอย่างไม่เต็มใจ
เพราะว่าเจ้าของโรงงานหรือแหล่งกิจการไม่ค่อยจะเต็มใจที่จะสนับสนุน
ให้มา เป็นต้นว่าเรียกเกณฑ์ ๑ เดือนนั้นมักจะมาจริง ๆ นั้นก็ไม่ถึง
หรือมาไม่ได้ หรือมาเหมือนกันแต่ก็ขออนุญาตลาไป เพราะทาง
เจ้าของกิจการนั้นไม่ยอม เรื่องต่าง ๆ ที่ผมได้กราบเรียนมาแล้วนี้ก็
คงจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าการพิจารณาเฉพาะเรื่องการนำกองทัพบกเข้า
มามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพียงเรื่องเดียวนั้นก็คงจะครอบคลุม
จากเรื่องต่าง ๆ ที่บรรดาสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ให้ข้อสังเกตและมา
หมดสิ้น ก็คงจะไม่มีคำถามที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงหัวข้อแต่
อย่างใด แต่อย่างไรก็ตามผมคิดว่าคณะกรรมการอาหารทุกคนก็
คงจะนำเอาแนวความคิดนี้ไปให้ ทบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมขออนุญาตถามมติที่ประชุมว่าจะเห็น
สมควรมอบหมายให้คณะกรรมการอาหาร ไปกระทำกิจการตามที่
ทบทวนหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติ
มอบหมายให้คณะกรรมการการทหารไปกระทำการตามที่ขอมาได้

ต่อไปวาระที่ ๕.๓ กฎัติให้พิจารณาตั้งกรรมาธิการเพิ่มใน
คณะกรรมการการคลังเพื่อช่วยเหลือการกีฬา วุฒิสภา (พลอากาศเอก
ประหัต ดิษยะศริน เป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท. ๑๐๓๐๐

๒๗ พฤษภาคม ๒๕๓๕

เรื่อง ผู้ตัดให้พิจารณาตั้งกรรมการเพิ่มในคณะกรรมการ
ท่องเที่ยวและกีฬา วุฒิสภา
กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)
วันอังคารที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๓๕ ได้ตั้งคณะกรรมการการท่องเที่ยว
และการกีฬา วุฒิสภา จำนวน ๑๗ คน นั้น คณะกรรมการการท่องเที่ยว
ท่องเที่ยวฯ ได้มีการประชุมพิจารณาแล้วเห็นพ้องต้องกันว่า ในการ
ดำเนินการกิจของคณะกรรมการฯ ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ และ
ข้อบังคับการประชุมฯ ตามที่ได้บัญญัติไว้ ต้องได้มีการเสนอผู้ตัดเพื่อให้
สภามอบหมายให้คณะกรรมการฯ กระทำกิจการพิจารณา ศึกษา
โดยคณะกรรมการฯ ได้มอบหมายให้ประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว
ท่องเที่ยวฯ เป็นผู้เสนอในนามของวุฒิสภา เรื่องการพัฒนาการ
ท่องเที่ยวของชาติและแนวทางการพัฒนากีฬายของชาติ เพื่อให้ที่ประชุม
วุฒิสภามอบหมาย และที่ประชุมวุฒิสภาได้มีมติมอบหมายแล้ว ตั้งแต่วันที่
๖ พฤษภาคม ๒๕๓๕

ในการนี้ คณะกรรมาธิการฯ ได้พิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะขอตั้งสมาชิกวุฒิสภา เพื่อเป็นกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการการท่องเที่ยวและการกีฬา วุฒิสภา เพิ่มขึ้นจำนวน ๒ คน เพื่อศึกษาพิจารณาและปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวของชาติ และการพัฒนากีฬาของชาติให้สำเร็จลุล่วงและเกิดผลดี ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ มอบหมายไว้

อนึ่ง การขอตั้งคณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้น ๒ คน นี้ จะทำให้คณะกรรมาธิการชุดนี้ ประกอบด้วยกรรมาธิการ จำนวน ๑๙ คน ซึ่งสามารถกระทำได้ตามข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๗๐ ที่กำหนดให้คณะกรรมาธิการสามัญประจำสภาแต่ละคณะ ประกอบด้วยกรรมาธิการมีจำนวนไม่เกิน ๑๙ คน

ส่วนเหตุผลและรายละเอียดจะได้ชี้แจงในที่ประชุมสภาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ลงชื่อ) พลอากาศเอก ประหยัด ดิษยะศริน ผู้เสนอ

(ประหยัด ดิษยะศริน)

สมาชิกวุฒิสภา

ประธานคณะกรรมาธิการการท่องเที่ยวและการกีฬา

ผู้รับรอง (ผู้ตติ) เรื่อง ผู้ตติให้พิจารณาตั้งกรรมาธิการเพิ่มใน

คณะกรรมาธิการการท่องเที่ยวฯ)

๑. พลอากาศเอก สอาด กังวล

๒. พลตรี หอม ให้อำของ

๓. พลโท สภา เกษมศรี

๔. พลอากาศตรี ช่าง เจริญรัตน์

๕. พลเอก ประเสริฐ สารฤทธิ์

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญท่านประธานคณะกรรมการธิการ
การท่องเที่ยวและการกีฬา

พลอากาศเอก ประยุทธ์ ดิษยะศริน : กราบเรียนท่าน
ประธานวุฒิสภากระผม พลอากาศเอก ประยุทธ์ ดิษยะศริน สมาชิก
วุฒิสภา ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วัน
อังคารที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๓๕ ได้ตั้งคณะกรรมการการท่องเที่ยว
และการกีฬา วุฒิสภา จำนวน ๑๗ คนนั้น คณะกรรมาธิการการท่องเที่ยว
และการกีฬาได้มีการประชุมพิจารณาแล้ว เห็นพ้องต้องกันว่าในการดำเนินการ
ภารกิจของคณะกรรมการให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญและทั้งบังคับการ
ประชุมตามที่ได้บัญญัติไว้ ได้มีการเสนอญัตติเพื่อให้สภามอบหมายให้กับ
คณะกรรมการกระทำการพิจารณาศึกษา โดยคณะกรรมการ
ได้มอบหมายให้ประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและการกีฬาเป็น
ผู้เสนอในนามของวุฒิสภา เรื่องการพัฒนากการท่องเที่ยวของชาติและแนว
ทางการพัฒนากีฬาสของชาติ เพื่อให้ที่ประชุมวุฒิสภามอบหมาย และที่
ประชุมวุฒิสภาได้มีมติมอบหมายแล้วตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๕
ในการนี้คณะกรรมการได้พิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะขอตั้งสมาชิก
วุฒิสภา เพื่อเป็นกรรมาธิการในคณะกรรมการการท่องเที่ยวและ
การกีฬา วุฒิสภา เพิ่มขึ้นจำนวน ๒ คน เพื่อศึกษาพิจารณาและปฏิบัติ
ภารกิจต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากการท่องเที่ยวของชาติและ
การพัฒนากีฬาของชาติให้สำเร็จลุล่วงและเกิดผลดีตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา
ได้มอบหมายไว้ อนึ่ง การขอตั้งคณะกรรมการเพิ่มขึ้น ๒ คนนี้จะทำ
ให้คณะกรรมการชุดนี้ประกอบด้วยกรรมาธิการจำนวน ๑๙ คน ซึ่ง
สามารถทำได้ตามทั้งบังคับการประชุมของวุฒิสภาพ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๗๐
ที่กำหนดให้คณะกรรมการสามัญประจำสภาแต่ละคณะ ประกอบด้วย

กรรมการมีจำนวนไม่เกิน ๑๙ คน จึงเรียนมาเพื่อกรุณาพิจารณา

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดขัดข้องหรือไม่เห็นด้วยกับ
ข้อเสนอของคณะกรรมการการท่องเที่ยวไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ขอเชิญท่านประธาน
เสนอที่

พลอากาศเอก ประยุทธ์ ดิษยะศริน : กราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภา กระผมขอเสนอชื่อกรรมการ ๓ ท่าน ดังนี้ ๑.
นายแพทย์รุ่งธรรม ลัดพลี ๒. นายแพทย์ปราเสริฐ ปราสาททองโอสถ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่าน
ผู้ใดจะเสนอท่านอื่นอีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีก็ถือว่าทั้ง ๓ ท่านได้รับ
การเห็นชอบจากที่ประชุมให้เป็นกรรมการการท่องเที่ยว เชิญท่าน
เลขาธิการวุฒิสภาอ่านรายชื่อ

นายพนิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : กรรมการ
เพิ่มในคณะกรรมการการท่องเที่ยวและการกีฬาจำนวน ๓ ท่าน
๑. นายรุ่งธรรม ลัดพลี ๒. นายปราเสริฐ ปราสาททองโอสถ

ประธานวุฒิสภา : ต่อไประเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่
เสนอใหม่

๖.๑ ยุติติ เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษา
วิเคราะห์ และพิจารณาแนวทางความเป็นไปได้ในการโยกย้ายส่วน
ราชการและรัฐวิสาหกิจที่มีความพร้อมเหมาะสม ไปตั้งที่ทำการนอก
กรุงเทพมหานคร เพื่อประสิทธิภาพการทำงานและการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น
(นายธรรมบุญ วัฒนผล เป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

วุฒิสภา

๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

เรื่อง ขอเสนอญัตติ เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญศึกษา วิเคราะห์และพิจารณาแนวทางความเป็นไปได้ในการโยกย้าย ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่มีความพร้อมเหมาะสม ไปตั้งที่ ทำการนอกกรุงเทพมหานคร เพื่อประสิทธิภาพการทำงานและ การดำรงชีวิตที่ดีขึ้น

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ด้วยปรากฏว่าในปัจจุบันกรุงเทพมหานคร และจังหวัดใกล้เคียงมีพลเมืองย้ายเข้ามาอาศัยเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากในแต่ละวัน ที่ผ่านมา ทำให้เกิดความแออัดอย่างมากเกินสมควร และได้เป็นปัญหา ส่งผลเสียอย่างร้ายแรงยิ่งต่อการดำรงชีวิตประจำวัน และการประกอบ กิจกรรมราชการตลอดรวมถึงธุรกิจทั้งหลายประการ โดยสังเขปดังนี้

๑. ปัญหาการตั้งเมือง ซึ่งอยู่ในสถานะเป็นที่น่าหนักใจ เพราะมีบุคคลหลากหลายประเภทจำนวนมากจากหลายถิ่นในประเทศ และจากประเทศใกล้เคียง ได้หลั่งไหลเข้ามาอาศัยพักพิงหรือหางานทำ โดยทางราชการไม่สามารถควบคุมทางการเมืองได้โดยถูกต้องรัดกุม

คดีอาชญากรรมต่าง ๆ ก็เพิ่มสูงขึ้นเป็นอย่างมาก และหลายคดีก็ร้ายแรงโหดร้ายทารุณที่ยากแก่การติดตามสืบสวนดำเนินการตามกฎหมาย เพราะเหตุความแออัดและการทะเยอทะยานที่ไม่รัดกุมเหมาะสมดังกล่าว

๒. สุขภาพทางจิตและทางร่างกายของผู้ที่จำต้องอยู่อาศัยเพื่อดำรงชีพ หรือประกอบกิจการต่าง ๆ ที่กล่าวแล้ว ทั้งใน กทม. หรือแม้แต่จังหวัดใกล้เคียง ก็เสื่อมโทรมลงอย่างมากโดยลำดับ เพราะมลพิษต่าง ๆ ไม่ว่าอากาศที่เป็นพิษ เสียงดังของขบวนยานพาหนะ การประกอบกิจการของโรงงานที่เห็นแก่ได้ โดยเฉพาะโรงงานเถื่อนหรือน้ำเสียที่เกิดจากโรงงานเหล่านี้ และสถานบริการต่าง ๆ ตลอดจนภัยพิบัติต่าง ๆ เช่น อัคคีภัย สิ่งก่อสร้างถล่มพัง และ ฯลฯ ที่เกิดจากความแออัดและการเจริญเติบโตรวดเร็วเกินไปของ กทม. และโดยอัตราส่วนที่ไม่เหมาะสมกับจำนวนอาพาธเขตพื้นที่คืนที่จะรองรับ ซึ่งล้วนแต่เป็นปัญหาที่มีผลเสียรุนแรง เป็นที่น่าวิตกและยากที่จะแก้ไขได้ หากไม่มีการยับยั้งขยายโยกย้ายอาคารส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่พร้อมและเหมาะสมออกไปจาก กทม.

๓. ปัญหาการทรุดตัวของพื้นดินที่เกิดจากการสูบน้ำบาดาลเพื่อให้ได้พอใช้กับความต้องการของหมู่บ้านจัดสรร คอนโดมิเนียม และสถานบริการต่าง ๆ คือ โรงแรม ภัตตาคาร สถานอาบ อบ นวด และ ฯลฯ ตลอดจนถึงปัญหาการมีถนนหรือสะพานลอยฟ้าไม่เพียงพอกับยานพาหนะที่เพิ่มจำนวนและมีวิ่งไปมามากขึ้นอย่างรวดเร็ว และตลอดทั้งวันและกลางคืน ซึ่งแม้จะต้องสร้างถนนเพิ่มขึ้นเป็น ๓ ชั้น และมีช่องทางวิ่ง ๔ หรือ ๖ ช่องทางก็ยังไม่เพียงพอ แม้ถึงขั้นต้องมีถนนระฟ้าก็อาจแก้ปัญหาไม่ได้ และก็จะทำให้พื้นที่ส่วนใหญ่ใน กทม. และจังหวัดใกล้เคียงต้องทรุดหรือยุบตัวลงไปอีกอย่างน่าวิตก

๕. พื้นที่ดินที่จะปลูกสร้างเป็นที่อยู่อาศัย หรือแม้แต่เพื่อ ประกอบธุรกิจเอง ก็มีราคาสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว นำไปขาย และหาขาย มากขึ้น เป็นการปิดกั้นหรือลดโอกาสของบุคคลชั้นต่ำ หรือแม้แต่ชั้นกลาง ที่จะมีที่อยู่อาศัยหรือทำธุรกิจ ส่วนพื้นที่สีเทาที่จะเป็นปอดให้พลเมือง ของ กทม. ก็มีอยู่เป็นการจำกัด ข้าราชการ พนักงานลูกจ้างแรงงาน และนักธุรกิจเกี่ยวข้อง ตลอดจนประชาชนทั่วไปที่ต้องสัญจร เข้าออกใน กรุงเทพฯ เพื่อรับส่งลูกหลานหรือกิจการราชการ และธุรกิจเกี่ยวข้อง หรืองานส่วนตัวก็จำต้องอดทนทรมานรับภาระที่ทุกที่ทรมานอย่างแสนสาหัส โดยจำใจ และหลีกเลี่ยงไม่ได้ในการเดินทาง เข้าออกทั้งในช่วงเช้ามืด และยามวิกาลในช่วงเย็นในแต่ละวันและต้องติดรถรับมลพิษต่างๆ ตาม ถนน ตรอก ซอย ต่าง ๆ หรือแม้แต่บนสะพานลอย หรือทางด่วนที่ทาง การได้สร้างขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหารถราจราจรซึ่งเห็นได้ว่ามีไม่เพียงพอ กับ จำนวนรถ ทั้งพื้นที่ที่จะใช้สร้างถนนมีจำกัดเหลือน้อยลงทุกขณะ

สรุปแล้ว ปัญหาต่างๆ ที่กล่าวมาเพียงบางประการ ก็เป็น ปัญหาการที่มีผลกระทบต่อสังคมชุมชนใน กทม. อย่างร้ายแรง ไม่ว่า ในด้านเศรษฐกิจ การสังคม จิตวิทยา หรือสุขภาพอนามัยและการ บริหารงานการปกครองของนครขนาดใหญ่ คือ กทม. นี้ และไม่ว่า แก้ไขให้ลุล่วงไปได้ในสภาวะการดำเนินงานที่จำกัด โดยเฉพาะคือพื้นที่ที่ จะใช้ และปัญหาเหล่านี้นับวันจะทวีความรุนแรงและสร้างความเสียหาย อย่างร้ายแรงให้กว้างขวางขึ้นในทุกด้าน

ในคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี โดย ฯพณฯ พัน นลัทธิภักดิ์ ต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เอกสารหน้า ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐ ๑๐๑ ๑๐๒ ๑๐๓ ๑๐๔ ๑๐๕ ๑๐๖ ๑๐๗ ๑๐๘ ๑๐๙ ๑๑๐ ๑๑๑ ๑๑๒ ๑๑๓ ๑๑๔ ๑๑๕ ๑๑๖ ๑๑๗ ๑๑๘ ๑๑๙ ๑๒๐ ๑๒๑ ๑๒๒ ๑๒๓ ๑๒๔ ๑๒๕ ๑๒๖ ๑๒๗ ๑๒๘ ๑๒๙ ๑๓๐ ๑๓๑ ๑๓๒ ๑๓๓ ๑๓๔ ๑๓๕ ๑๓๖ ๑๓๗ ๑๓๘ ๑๓๙ ๑๔๐ ๑๔๑ ๑๔๒ ๑๔๓ ๑๔๔ ๑๔๕ ๑๔๖ ๑๔๗ ๑๔๘ ๑๔๙ ๑๕๐ ๑๕๑ ๑๕๒ ๑๕๓ ๑๕๔ ๑๕๕ ๑๕๖ ๑๕๗ ๑๕๘ ๑๕๙ ๑๖๐ ๑๖๑ ๑๖๒ ๑๖๓ ๑๖๔ ๑๖๕ ๑๖๖ ๑๖๗ ๑๖๘ ๑๖๙ ๑๗๐ ๑๗๑ ๑๗๒ ๑๗๓ ๑๗๔ ๑๗๕ ๑๗๖ ๑๗๗ ๑๗๘ ๑๗๙ ๑๘๐ ๑๘๑ ๑๘๒ ๑๘๓ ๑๘๔ ๑๘๕ ๑๘๖ ๑๘๗ ๑๘๘ ๑๘๙ ๑๙๐ ๑๙๑ ๑๙๒ ๑๙๓ ๑๙๔ ๑๙๕ ๑๙๖ ๑๙๗ ๑๙๘ ๑๙๙ ๒๐๐ ๒๐๑ ๒๐๒ ๒๐๓ ๒๐๔ ๒๐๕ ๒๐๖ ๒๐๗ ๒๐๘ ๒๐๙ ๒๑๐ ๒๑๑ ๒๑๒ ๒๑๓ ๒๑๔ ๒๑๕ ๒๑๖ ๒๑๗ ๒๑๘ ๒๑๙ ๒๒๐ ๒๒๑ ๒๒๒ ๒๒๓ ๒๒๔ ๒๒๕ ๒๒๖ ๒๒๗ ๒๒๘ ๒๒๙ ๒๓๐ ๒๓๑ ๒๓๒ ๒๓๓ ๒๓๔ ๒๓๕ ๒๓๖ ๒๓๗ ๒๓๘ ๒๓๙ ๒๔๐ ๒๔๑ ๒๔๒ ๒๔๓ ๒๔๔ ๒๔๕ ๒๔๖ ๒๔๗ ๒๔๘ ๒๔๙ ๒๕๐ ๒๕๑ ๒๕๒ ๒๕๓ ๒๕๔ ๒๕๕ ๒๕๖ ๒๕๗ ๒๕๘ ๒๕๙ ๒๖๐ ๒๖๑ ๒๖๒ ๒๖๓ ๒๖๔ ๒๖๕ ๒๖๖ ๒๖๗ ๒๖๘ ๒๖๙ ๒๗๐ ๒๗๑ ๒๗๒ ๒๗๓ ๒๗๔ ๒๗๕ ๒๗๖ ๒๗๗ ๒๗๘ ๒๗๙ ๒๘๐ ๒๘๑ ๒๘๒ ๒๘๓ ๒๘๔ ๒๘๕ ๒๘๖ ๒๘๗ ๒๘๘ ๒๘๙ ๒๙๐ ๒๙๑ ๒๙๒ ๒๙๓ ๒๙๔ ๒๙๕ ๒๙๖ ๒๙๗ ๒๙๘ ๒๙๙ ๓๐๐ ๓๐๑ ๓๐๒ ๓๐๓ ๓๐๔ ๓๐๕ ๓๐๖ ๓๐๗ ๓๐๘ ๓๐๙ ๓๑๐ ๓๑๑ ๓๑๒ ๓๑๓ ๓๑๔ ๓๑๕ ๓๑๖ ๓๑๗ ๓๑๘ ๓๑๙ ๓๒๐ ๓๒๑ ๓๒๒ ๓๒๓ ๓๒๔ ๓๒๕ ๓๒๖ ๓๒๗ ๓๒๘ ๓๒๙ ๓๓๐ ๓๓๑ ๓๓๒ ๓๓๓ ๓๓๔ ๓๓๕ ๓๓๖ ๓๓๗ ๓๓๘ ๓๓๙ ๓๔๐ ๓๔๑ ๓๔๒ ๓๔๓ ๓๔๔ ๓๔๕ ๓๔๖ ๓๔๗ ๓๔๘ ๓๔๙ ๓๕๐ ๓๕๑ ๓๕๒ ๓๕๓ ๓๕๔ ๓๕๕ ๓๕๖ ๓๕๗ ๓๕๘ ๓๕๙ ๓๖๐ ๓๖๑ ๓๖๒ ๓๖๓ ๓๖๔ ๓๖๕ ๓๖๖ ๓๖๗ ๓๖๘ ๓๖๙ ๓๗๐ ๓๗๑ ๓๗๒ ๓๗๓ ๓๗๔ ๓๗๕ ๓๗๖ ๓๗๗ ๓๗๘ ๓๗๙ ๓๘๐ ๓๘๑ ๓๘๒ ๓๘๓ ๓๘๔ ๓๘๕ ๓๘๖ ๓๘๗ ๓๘๘ ๓๘๙ ๓๙๐ ๓๙๑ ๓๙๒ ๓๙๓ ๓๙๔ ๓๙๕ ๓๙๖ ๓๙๗ ๓๙๘ ๓๙๙ ๔๐๐ ๔๐๑ ๔๐๒ ๔๐๓ ๔๐๔ ๔๐๕ ๔๐๖ ๔๐๗ ๔๐๘ ๔๐๙ ๔๑๐ ๔๑๑ ๔๑๒ ๔๑๓ ๔๑๔ ๔๑๕ ๔๑๖ ๔๑๗ ๔๑๘ ๔๑๙ ๔๒๐ ๔๒๑ ๔๒๒ ๔๒๓ ๔๒๔ ๔๒๕ ๔๒๖ ๔๒๗ ๔๒๘ ๔๒๙ ๔๓๐ ๔๓๑ ๔๓๒ ๔๓๓ ๔๓๔ ๔๓๕ ๔๓๖ ๔๓๗ ๔๓๘ ๔๓๙ ๔๔๐ ๔๔๑ ๔๔๒ ๔๔๓ ๔๔๔ ๔๔๕ ๔๔๖ ๔๔๗ ๔๔๘ ๔๔๙ ๔๕๐ ๔๕๑ ๔๕๒ ๔๕๓ ๔๕๔ ๔๕๕ ๔๕๖ ๔๕๗ ๔๕๘ ๔๕๙ ๔๖๐ ๔๖๑ ๔๖๒ ๔๖๓ ๔๖๔ ๔๖๕ ๔๖๖ ๔๖๗ ๔๖๘ ๔๖๙ ๔๗๐ ๔๗๑ ๔๗๒ ๔๗๓ ๔๗๔ ๔๗๕ ๔๗๖ ๔๗๗ ๔๗๘ ๔๗๙ ๔๘๐ ๔๘๑ ๔๘๒ ๔๘๓ ๔๘๔ ๔๘๕ ๔๘๖ ๔๘๗ ๔๘๘ ๔๘๙ ๔๙๐ ๔๙๑ ๔๙๒ ๔๙๓ ๔๙๔ ๔๙๕ ๔๙๖ ๔๙๗ ๔๙๘ ๔๙๙ ๕๐๐ ๕๐๑ ๕๐๒ ๕๐๓ ๕๐๔ ๕๐๕ ๕๐๖ ๕๐๗ ๕๐๘ ๕๐๙ ๕๑๐ ๕๑๑ ๕๑๒ ๕๑๓ ๕๑๔ ๕๑๕ ๕๑๖ ๕๑๗ ๕๑๘ ๕๑๙ ๕๒๐ ๕๒๑ ๕๒๒ ๕๒๓ ๕๒๔ ๕๒๕ ๕๒๖ ๕๒๗ ๕๒๘ ๕๒๙ ๕๓๐ ๕๓๑ ๕๓๒ ๕๓๓ ๕๓๔ ๕๓๕ ๕๓๖ ๕๓๗ ๕๓๘ ๕๓๙ ๕๔๐ ๕๔๑ ๕๔๒ ๕๔๓ ๕๔๔ ๕๔๕ ๕๔๖ ๕๔๗ ๕๔๘ ๕๔๙ ๕๕๐ ๕๕๑ ๕๕๒ ๕๕๓ ๕๕๔ ๕๕๕ ๕๕๖ ๕๕๗ ๕๕๘ ๕๕๙ ๕๖๐ ๕๖๑ ๕๖๒ ๕๖๓ ๕๖๔ ๕๖๕ ๕๖๖ ๕๖๗ ๕๖๘ ๕๖๙ ๕๗๐ ๕๗๑ ๕๗๒ ๕๗๓ ๕๗๔ ๕๗๕ ๕๗๖ ๕๗๗ ๕๗๘ ๕๗๙ ๕๘๐ ๕๘๑ ๕๘๒ ๕๘๓ ๕๘๔ ๕๘๕ ๕๘๖ ๕๘๗ ๕๘๘ ๕๘๙ ๕๙๐ ๕๙๑ ๕๙๒ ๕๙๓ ๕๙๔ ๕๙๕ ๕๙๖ ๕๙๗ ๕๙๘ ๕๙๙ ๖๐๐ ๖๐๑ ๖๐๒ ๖๐๓ ๖๐๔ ๖๐๕ ๖๐๖ ๖๐๗ ๖๐๘ ๖๐๙ ๖๑๐ ๖๑๑ ๖๑๒ ๖๑๓ ๖๑๔ ๖๑๕ ๖๑๖ ๖๑๗ ๖๑๘ ๖๑๙ ๖๒๐ ๖๒๑ ๖๒๒ ๖๒๓ ๖๒๔ ๖๒๕ ๖๒๖ ๖๒๗ ๖๒๘ ๖๒๙ ๖๓๐ ๖๓๑ ๖๓๒ ๖๓๓ ๖๓๔ ๖๓๕ ๖๓๖ ๖๓๗ ๖๓๘ ๖๓๙ ๖๔๐ ๖๔๑ ๖๔๒ ๖๔๓ ๖๔๔ ๖๔๕ ๖๔๖ ๖๔๗ ๖๔๘ ๖๔๙ ๖๕๐ ๖๕๑ ๖๕๒ ๖๕๓ ๖๕๔ ๖๕๕ ๖๕๖ ๖๕๗ ๖๕๘ ๖๕๙ ๖๖๐ ๖๖๑ ๖๖๒ ๖๖๓ ๖๖๔ ๖๖๕ ๖๖๖ ๖๖๗ ๖๖๘ ๖๖๙ ๖๗๐ ๖๗๑ ๖๗๒ ๖๗๓ ๖๗๔ ๖๗๕ ๖๗๖ ๖๗๗ ๖๗๘ ๖๗๙ ๖๘๐ ๖๘๑ ๖๘๒ ๖๘๓ ๖๘๔ ๖๘๕ ๖๘๖ ๖๘๗ ๖๘๘ ๖๘๙ ๖๙๐ ๖๙๑ ๖๙๒ ๖๙๓ ๖๙๔ ๖๙๕ ๖๙๖ ๖๙๗ ๖๙๘ ๖๙๙ ๗๐๐ ๗๐๑ ๗๐๒ ๗๐๓ ๗๐๔ ๗๐๕ ๗๐๖ ๗๐๗ ๗๐๘ ๗๐๙ ๗๑๐ ๗๑๑ ๗๑๒ ๗๑๓ ๗๑๔ ๗๑๕ ๗๑๖ ๗๑๗ ๗๑๘ ๗๑๙ ๗๒๐ ๗๒๑ ๗๒๒ ๗๒๓ ๗๒๔ ๗๒๕ ๗๒๖ ๗๒๗ ๗๒๘ ๗๒๙ ๗๓๐ ๗๓๑ ๗๓๒ ๗๓๓ ๗๓๔ ๗๓๕ ๗๓๖ ๗๓๗ ๗๓๘ ๗๓๙ ๗๔๐ ๗๔๑ ๗๔๒ ๗๔๓ ๗๔๔ ๗๔๕ ๗๔๖ ๗๔๗ ๗๔๘ ๗๔๙ ๗๕๐ ๗๕๑ ๗๕๒ ๗๕๓ ๗๕๔ ๗๕๕ ๗๕๖ ๗๕๗ ๗๕๘ ๗๕๙ ๗๖๐ ๗๖๑ ๗๖๒ ๗๖๓ ๗๖๔ ๗๖๕ ๗๖๖ ๗๖๗ ๗๖๘ ๗๖๙ ๗๗๐ ๗๗๑ ๗๗๒ ๗๗๓ ๗๗๔ ๗๗๕ ๗๗๖ ๗๗๗ ๗๗๘ ๗๗๙ ๗๘๐ ๗๘๑ ๗๘๒ ๗๘๓ ๗๘๔ ๗๘๕ ๗๘๖ ๗๘๗ ๗๘๘ ๗๘๙ ๗๙๐ ๗๙๑ ๗๙๒ ๗๙๓ ๗๙๔ ๗๙๕ ๗๙๖ ๗๙๗ ๗๙๘ ๗๙๙ ๘๐๐ ๘๐๑ ๘๐๒ ๘๐๓ ๘๐๔ ๘๐๕ ๘๐๖ ๘๐๗ ๘๐๘ ๘๐๙ ๘๑๐ ๘๑๑ ๘๑๒ ๘๑๓ ๘๑๔ ๘๑๕ ๘๑๖ ๘๑๗ ๘๑๘ ๘๑๙ ๘๒๐ ๘๒๑ ๘๒๒ ๘๒๓ ๘๒๔ ๘๒๕ ๘๒๖ ๘๒๗ ๘๒๘ ๘๒๙ ๘๓๐ ๘๓๑ ๘๓๒ ๘๓๓ ๘๓๔ ๘๓๕ ๘๓๖ ๘๓๗ ๘๓๘ ๘๓๙ ๘๔๐ ๘๔๑ ๘๔๒ ๘๔๓ ๘๔๔ ๘๔๕ ๘๔๖ ๘๔๗ ๘๔๘ ๘๔๙ ๘๕๐ ๘๕๑ ๘๕๒ ๘๕๓ ๘๕๔ ๘๕๕ ๘๕๖ ๘๕๗ ๘๕๘ ๘๕๙ ๘๖๐ ๘๖๑ ๘๖๒ ๘๖๓ ๘๖๔ ๘๖๕ ๘๖๖ ๘๖๗ ๘๖๘ ๘๖๙ ๘๗๐ ๘๗๑ ๘๗๒ ๘๗๓ ๘๗๔ ๘๗๕ ๘๗๖ ๘๗๗ ๘๗๘ ๘๗๙ ๘๘๐ ๘๘๑ ๘๘๒ ๘๘๓ ๘๘๔ ๘๘๕ ๘๘๖ ๘๘๗ ๘๘๘ ๘๘๙ ๘๙๐ ๘๙๑ ๘๙๒ ๘๙๓ ๘๙๔ ๘๙๕ ๘๙๖ ๘๙๗ ๘๙๘ ๘๙๙ ๙๐๐ ๙๐๑ ๙๐๒ ๙๐๓ ๙๐๔ ๙๐๕ ๙๐๖ ๙๐๗ ๙๐๘ ๙๐๙ ๙๑๐ ๙๑๑ ๙๑๒ ๙๑๓ ๙๑๔ ๙๑๕ ๙๑๖ ๙๑๗ ๙๑๘ ๙๑๙ ๙๒๐ ๙๒๑ ๙๒๒ ๙๒๓ ๙๒๔ ๙๒๕ ๙๒๖ ๙๒๗ ๙๒๘ ๙๒๙ ๙๓๐ ๙๓๑ ๙๓๒ ๙๓๓ ๙๓๔ ๙๓๕ ๙๓๖ ๙๓๗ ๙๓๘ ๙๓๙ ๙๔๐ ๙๔๑ ๙๔๒ ๙๔๓ ๙๔๔ ๙๔๕ ๙๔๖ ๙๔๗ ๙๔๘ ๙๔๙ ๙๕๐ ๙๕๑ ๙๕๒ ๙๕๓ ๙๕๔ ๙๕๕ ๙๕๖ ๙๕๗ ๙๕๘ ๙๕๙ ๙๖๐ ๙๖๑ ๙๖๒ ๙๖๓ ๙๖๔ ๙๖๕ ๙๖๖ ๙๖๗ ๙๖๘ ๙๖๙ ๙๗๐ ๙๗๑ ๙๗๒ ๙๗๓ ๙๗๔ ๙๗๕ ๙๗๖ ๙๗๗ ๙๗๘ ๙๗๙ ๙๘๐ ๙๘๑ ๙๘๒ ๙๘๓ ๙๘๔ ๙๘๕ ๙๘๖ ๙๘๗ ๙๘๘ ๙๘๙ ๙๙๐ ๙๙๑ ๙๙๒ ๙๙๓ ๙๙๔ ๙๙๕ ๙๙๖ ๙๙๗ ๙๙๘ ๙๙๙ ๑๐๐๐

เหตุนี้จึงเป็นการสมควรที่ปัญหากรณีนี้ ได้รับการพิจารณาศึกษาเพื่อได้
ข้อคิดเห็นหรือแนวทางข้อเสนอแนะ ที่เป็นประโยชน์แก่วุฒิสภาและ
ประเทศชาติโดยส่วนรวม โดยเป็นการศึกษาพิจารณาด้วยความร่วมมือ
ของสมาชิกวุฒิสภาทั้งมวล มีใช้ในขอบเขตภารกิจที่จำกัดตัวของคณะ
กรรมาธิการคณะใดคณะหนึ่ง

ดังนั้น กระผมจึงขอกราบเรียนเสนอญัตตินี้มาตามนัยแห่ง
ข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา พุทธศักราช ๒๕๓๕ เพื่อขอให้วุฒิสภา
ได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาวิเคราะห์และพิจารณาแนวทางการ
โยกย้ายส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่มีความเหมาะสม ไปตั้งที่
ทำการนอกกรุงเทพมหานคร เพื่อประสิทธิภาพการทำงานและการดำรง
ชีวิตที่ดีขึ้น แล้วรายงานให้วุฒิสภาทราบภายใน ๒๙๐ วัน หรือเป็น
ระยะ ๆ ในกำหนดเวลานี้ สุดแต่กรณี โดยให้ดำเนินการนอกสมัย
ประชุมสามัญได้ด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ภรรมนุญ ลัดพลี ผู้เสนอ

(นายภรรมนุญ ลัดพลี)

สมาชิกวุฒิสภา

ผู้รับรอง (ผู้จัดตั้ง เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาแนวทางการ
ความเป็นไปได้ในการโยกย้ายส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่
มีความพร้อมเหมาะสม ไปตั้งที่ทำการนอกกรุงเทพมหานคร
เพื่อประสิทธิภาพการทำงานและการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น)

๑. นายอำนาจ สอนอัมสาตร์
๒. พลเอก วิชิต บณยะวัฒน์
๓. นายวิชัย โสสุวรรณจินดา
๔. พลอากาศเอก สุวิทย์ จันทประดิษฐ์
๕. พลเรือโท ประวิทย์ ปาลศรี
๖. พลเอก เอื้อม มโนรัตน์
๗. พลเอก ชัชชัม กั้นหลง
๘. คุณหญิงนิรมล สุวิยสัตย์
๙. พลเอก ไพบูลย์ ห้องสินหลาก
๑๐. นายพารณ อิศรเสนา ณ ลพบุรุษ
๑๑. นายพนตักดิ์ วรณพงษ์
๑๒. นายไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล
๑๓. พลตรี สมหมาย วิฑาวัฒน์
๑๔. พลเรือเอก ปรีดา การสุทธิ
๑๕. พลเรือโท พยุง ผดุงนาวิน
๑๖. นายโกเมน ภัทรภิรมย์
๑๗. พลเรือโท วินัย นัยนานนท์
๑๘. พลเรือตรี ประสาน จันทวิวัฒน์
๑๙. นายวิระ รมยะรูป
๒๐. พลเอก วันชัย เรืองตระกูล

๓๑. พลโท ชัยณรงค์ หนูหนักดี
 ๓๒. พลโท นพ พิณสายแก้ว
 ๓๓. พลเรือเอก วิเศษฐ การุณยานิช
 ๓๔. พลเอก จำลอง อุษโกมล
 ๓๕. พลอากาศเอก สันต์ กลินทะ
 ๓๖. นายไพศาล कुमारวิสัย
 ๓๗. พลเรือเอก สุวินทร์ ทองเจริญ
 ๓๘. พลอากาศเอก ประพันธ์ ฐูปะเตมิก
 ๓๙. นายรุ่งธรรม ลัดพลี
 ๔๐. นายยุทธ กิ่งเกตุ
 ๔๑. คุณหญิงมาลี สนิทวงศ์ ณ อยุธยา

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญคุณธรรมณญศรีรับ

นายกรรณณญ ลัดพลี : ขอบพระคุณครับท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม กรรณณญ ลัดพลี สมาชิกวุฒิสภา ผู้เสนอญัตติ เรื่อง
ขอให้ตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญศึกษาวิเคราะห์ และพิจารณาแนวทาง
ความเป็นไปได้ในการโยกย้ายส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่มีความพร้อม
และเหมาะสม ไปตั้งที่ทำการนอกกรุงเทพมหานคร เพื่อประสิทธิภาพ
การทำงานและการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น ซึ่งญัตตินี้กระผมก็ได้ผ่านการ
กลั่นกรองพิจารณาของคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ ที่สภาได้อนุมัติให้จัดตั้ง
ขึ้นมาเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องกฎหมายหรือกิจการใด ๆ ที่สมาชิก
วุฒิสภาได้กระทำตามรัฐธรรมนูญแต่มีข้อเล็กน้อยที่เกี่ยวกับการแก้ไขข้อ
อยู่บ้างแต่ยกระผมจะได้กราบเรียนให้ทราบ และเพื่อให้สภาที่มีเกียรติ
นี้ได้พิจารณาพร้อมกันไป ในโอกาสนี้ผมขออนุญาตท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพกราบเรียนถึงรายละเอียดและเหตุผล โดยตอนแรกกระผม
จะขออนุญาตอ่านรายละเอียดในเรื่องญัตติที่กระผมได้กราบเรียนเสนอ
มาทั้งสภา ซึ่งก็มีอยู่ในมือท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแล้ว แต่เพื่อความสะดวก
ในการที่จะจับประเด็นแล้วก็ได้กราบถึงเหตุผลความต้องการที่ทำไมถึง
จะให้สมาชิกวุฒิสภาทั้งหมดนี้ได้รับรู้ในเรื่องเหล่านี้ ดังนั้นะครับ ผมขอ
อนุญาตอ่านนะครับ

กราบเรียนประธานวุฒิสภา ด้วยปรากฏว่าในปัจจุบัน
กรุงเทพมหานครและจังหวัดใกล้เคียง มีพลเมืองย้ายเข้ามาอาศัย
เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากในแต่ละวันที่ผ่านมา ทำให้เกิดความแออัด
อย่างมากเกินสมควร และได้เป็นปัญหาส่งผลเสียอย่างร้ายแรงยิ่ง
ต่อการดำรงชีวิตประจำวัน และการประกอบกิจการราชการตลอดรวมถึง
ธุรกิจทั้งหลายอยู่หลายประการโดยสังเขปดังนี้

brief

๑. ปัญหาการผังเมือง ซึ่งอยู่ในสภาวะเป็นที่น่าหนักใจ เพราะมีบุคคลหลายหลายประเภท จำนวนมาจากหลายถิ่นในประเทศ และจากประเทศใกล้เคียงได้หลั่งไหลเข้ามาอาศัยพักพิง หรือหางานทำ โดยทางราชการไม่สามารถควบคุมทางการทะเบียนได้โดยถูกต้องรัดกุม ต่อาชญากรรมต่างๆ ก็เพิ่มสูงขึ้นเป็นอย่างมา และหลายคดีก็ร้ายแรง โหดร้ายทารุณที่ยากแก่การติดตามสืบสวนดำเนินการตามกฎหมาย เพราะเหตุความแออัดและการทะเบียนที่ไม่รัดกุมเหมาะสมดังกล่าว

๒. สุขภาพทางจิตและทางร่างกายของผู้ที่จำต้องอยู่อาศัย เพื่อดำรงชีพหรือประกอบกิจการต่าง ๆ ที่กล่าวงแล้ว ทั้งใน กทม. หรือแม้แต่จังหวัดใกล้เคียงก็เสื่อมโทรมลงอย่างมากโดยลำดับ เพราะมลพิษต่าง ๆ ไม่ว่าอากาศที่เป็นพิษ เสียงดังของยานพาหนะ การประกอบหารของโรงงานที่เห็นแก่ได้ โดยเฉพาะโรงงานเถื่อนหรือน้ำเสียที่เกิดจากโรงงานเหล่านี้ และสถานบริการต่าง ๆ ตลอดจนภัยพิบัติต่าง ๆ เช่น อัคคีภัย สิ่งกีดขวางกลุ่มพัง และอื่น ๆ ที่เกิดจากความแออัด และการเจริญเติบโตรวดเร็วเกินไปของ กทม. และโดยอัตราส่วนที่ไม่เหมาะสมกับจำนวนอาคารที่พักที่คืนที่จะรองรับ ซึ่งล้วนแต่เป็นปัญหาที่มีผลเสียรุนแรง เป็นที่น่าวิตกและยากที่จะแก้ไขได้ หากไม่มีการชับชวยโยกย้ายอาคารส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจที่พร้อม และเหมาะสมออกไปจาก กทม.

๓. ปัญหาการทรุดตัวของพื้นที่ที่เกิดจากการสูบน้ำบาดาล เพื่อให้ได้พลให้กับความต้องการของหมู่บ้านจัดสรร คอนโดมิเนียม และสถานบริการต่าง ๆ คือโรงแรม กิตติาคาร สถานอาบอบนวด และอื่น ๆ รวมถึงปัญหาการมีถนนหรือสะพานลอยฟ้าไม่เพียงพอกับยานพาหนะที่เพิ่มจำนวน และมีวิ่งไปมา มากขึ้นอย่างรวดเร็ว และ

ตลอดทั้งวันและกลางคืน ซึ่งแม้จะต้องสร้างถนนเพิ่มขึ้นเป็น ๓ ชั้น และมีช่องทางวิ่ง ๕ หรือ ๖ ช่องทาง ก็ยังไม่เพียงพอ แม้ถึงขั้นจะต้องมีถนนระฟ้าก็ยากแก่ปัญหาที่ไม่ได้ และก็จะทำให้พื้นที่ส่วนใหญ่ใน กทม. และจังหวัดใกล้เคียงต่งทรุด หรือยุบตัวลงไปอีกอย่างน่าวิตก

๔. พื้นที่ดินที่จะปลูกสร้างเป็นที่อยู่อาศัย หรือแม้แต่เพื่อประกอบธุรกิจเองก็มีราคาสูงขึ้นอย่างรวดเร็วที่น่าใจหายและหายากมากขึ้น เป็นการปิดกั้นหรือลดโอกาสของบุคคลชั้นต่ำ หรือแม้แต่ชั้นกลางที่จะมีที่อยู่อาศัยหรือทำธุรกิจ ส่วนพื้นที่สีเขียวที่จะเป็นปอดให้พลเมืองของ กทม. ก็มิใช่เป็นการจำกัด ทั้งข้าราชการ พนักงานลูกจ้าง แรงงาน และนักธุรกิจก็เกี่ยวข้อง ตลอดจนประชาชนทั่วไปที่ต้องสัญจรเข้าออกในกรุงเทพฯ เพื่อรับส่งลูกหลาน หรือประกอบกิจการราชการและธุรกิจเกี่ยวข้อง หรืองานส่วนตัวก็จำเป็นต้องทนยอมรับภาระที่ทุกที่ทราบกันอย่างแสนสาหัสโดยจำใจ และหลีกเลี่ยงไม่ได้ในการเดินทางเข้าออกทั้งในช่วงเช้ามืด และยามวิกาลในช่วงเย็นในแต่ละวัน และต้องติดรถรับผลพิษต่าง ๆ ตามถนน ตรอก ซอยต่าง ๆ หรือแม้แต่บนสะพานลอย หรือทางด่วนก็ทางการได้สร้างขึ้นเพื่อบรรเทาปัญหาจราจรเอง ซึ่งเห็นได้ว่ามีไม่เพียงพอกับจำนวนรถทั้งพื้นที่ที่จะใช้สร้างถนนมีจำกัดเหลืออยู่ลงทุกขณะ

สรุปแล้วปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมาเพียงบางประการก็เป็นปัญหากรณีที่มีผลกระทบต่องสังคมชุมชนใน กทม. อย่างร้ายแรง ไม่ว่าในด้านเศรษฐกิจ การสังคม จิตวิทยา หรือสุขภาพอนามัย และการบริหารงานการปกครองของนครขนาดใหญ่ คือ กทม. นี้ และไม่อาจแก้ไขให้ลุล่วงไปได้ในสภาวะการณ์เงื่อนไขที่จำกัด โดยเฉพาะคือพื้นที่ที่จะใช้ และปัญหาเหล่านี้นับวันจะทวีความรุนแรงและสร้างความเสียหายอย่างร้ายแรงให้กว้างขวางขึ้นในทุกด้าน

ในคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี โดย ฯพณฯ นายชวน หลีกภัย ต่อรัฐสภา เมื่อวันที่พุธที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๓๕ เล่มสารหน้า ๓๐ กับ ๖.๖ กระบี่ชี้ว่า ๖.๖ สนับสนุนให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่มีความพร้อมโยกย้ายไปตั้งที่ทำการนอกกรุงเทพมหานคร โดยเหตุนี้จึงเป็นการสมควรที่ปัญหาการเดินนี้จะได้รับการพิจารณาศึกษา เพื่อให้ได้ข้อคิดเห็นหรือแนวทางข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่วุฒิสภา และประเทศชาติโดยส่วนรวม โดยเป็นการศึกษาพิจารณาด้วยความร่วมมือของสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมด มิใช่ในขอบเขตภารกิจที่จำกัดตัว ของคณะกรรมการคณะใดคณะหนึ่ง ดังนั้น กระผมจึงขอกราบเรียนเสนอญัตตินี้มาตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา พุทธศักราช ๒๕๓๕ เพื่อขอให้วุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ศึกษาวิเคราะห์และพิจารณาแนวทางการโยกย้ายส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจที่มีความพร้อมเหมาะสม ไปตั้งที่ทำการนอกกรุงเทพมหานครเพื่อประสิทธิภาพการทำงานและการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น แล้วรบกวนให้วุฒิสภาทราบภายใน ๗๗๐ วัน หรือเป็นระยะ ๆ ในกำหนดเวลานี้สุดแต่กรณี โดยให้ดำเนินการนอกสมัยประชุมสามัญได้ด้วย ในกรณีนั้น ในการที่เสนอญัตติและผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญที่จะตั้งขึ้นพิเศษ เพื่อกลั่นกรองก่อน กระผมก็ได้มีการเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ และทั้งกระผมก็คิดว่าสมควรได้กราบเรียนต่อที่ประชุมวุฒิสภาที่มีเกียรตินี้ ได้พิจารณาตามความเหมาะสม คือคณะกรรมการได้ข้อสันนิษฐานนี้หรือว่าแก้ไขปรับปรุงนิดหน่อย ในหัวข้อเรื่องดังนี้ กระผมขออนุญาตอ่านนะครับ ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ เรื่อง ขอเสนอญัตติ เรื่องขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาวิเคราะห์และพิจารณาแนวทางการโยกย้ายส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ดังนี้

[illegible]

เศรษฐกิจอะไรไว้ เช่น ทาตโทรทัศน์ ทาตน้ำประปาที่แต่ละไร่ต่าง ๆ หรือทาดยอนที่จะเชื่อมโยง หรือบางทีก็อ้างว่า ไปอยู่ในที่ซึ่งเวลานั้น มนวงแหวนกำลังพิจารณาอยู่ ทางรถบนเมือง ซึ่งความจริงถ้าได้พิจารณา ประสานกันแล้วตอนนั้น มนวงแหวนเหล่านั้นอาจจะ เป็นประโยชน์แก่ หน่วยราชการเหล่านี้ด้วยต่างหากหากก็เป็นประโยชน์ต่อพลต่า นักลงทุน ธุรกิจที่ดินบางราย ซึ่งจะต้องเคยไปผ่านถึงเขา ก็จะได้ประโยชน์ต่อ ส่วนรวม เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้เป็นเรื่องการศึกษาพิจารณา โดย โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามที่กระผมกราบเรียนมาแล้ว ว่ารัฐบาลเองก็ได้รับความ สำคัญของเรื่องนี้ แล้วก็ได้นำนโยบายให้หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ได้คลอไปหรือหน่วยงานราชการที่อ้างว่าพร้อมจะคลอไปแล้ว บางทีก็ไปซื้อ ที่ดินแล้ว แต่อาจจะ เป็นการซื้อที่ดินโดยผู้บริหารชั้นสูงของหน่วยงานนั้น ซึ่งกำลังจะเกษียณอายุในตอนนั้นก็ได้ซื้อไว้ โดยกลางจะได้ประโยชน์ ละไรบ้าง ผู้บริหารคนใหม่ไปก็ไม่เห็นควรแล้วอาจจะเปลี่ยนที่เสียแล้ว ละไรดังนี้ ก็ดีศึกษา เหล่านี้จะเป็นประโยชน์แก่ทางราชการที่จะทำไว้ เกิดการประหลาด เกิดการปฏิบัติที่ตรงไปตรงมา ถ้าหน่วยงานใหม่ จะไปแล้วโดยลงทุนคนเดิมแล้ว ก็ไม่ควรจะปรับปรุงอะไร เปลี่ยนแปลง ใหม่ เรามีข้อมูลเราจะได้เสนอแนะไป แล้วสักประการที่สำคัญที่สุด ที่เสนอแนะกันนั้นว่า เพื่อให้การตั้งกรรมการไปศึกษา เช่น เดียว ก็จะมีรายชื่อกรรมการ จะมียศหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องที่มีความสำคัญ ในเรื่องเหล่านี้ หรือรู้ดีในเรื่องเหล่านี้เข้ามาเกี่ยวข้องมาก อันนั้นจะเป็น ประโยชน์แก่ทางท่านสมาชิกวุฒิสมาชิกทรงเกียรติที่จะได้ความรู้ ได้ ประโยชน์ แม้จะผมเองก็คิดว่า จะได้ประโยชน์ความรู้ทางด้านนี้มาก ต่างหากที่จะได้ศึกษาได้จากที่อื่น ทั้งกันนั้นก็ประโยชน์ในการที่เรา จะพิจารณากฎหมายต่อไป อย่างเช่นกฎหมายที่เห็นผิด ๆ ผิดข้างเช่น

กฎหมายงบประมาณที่จะมีว่าจะให้หน่วยงานนั้นไปทำนั้นไปขึ้น และจะมี
 คู่มือหรืออะไรหรือจะมีงบประมาณต่อเนื่องอย่างไร หรือว่าในกฎหมาย
 ที่เกี่ยวข้องทางคุ้มครองจะเกี่ยวข้องกับราชการแผ่นดิน เช่นอาจจะ
 ให้โอนหน่วยงานไปอยู่หน่วยงานนั้น หรือให้ย้ายที่ไปอยู่ที่นี้ ปรับปรุงอะไร
 ต่อไป ๆ ก็เป็นการปรับระดับความรัฐของเราให้เท่าหน้าที่เราได้โดยมี
 ประสิทธิภาพทั้งขึ้น และกระผมขอเน้นนะครับ ไม่ใช่แผนที่จะไปช่วย
 บริหารเพื่อเราจะไปมีส่วนตีพิมพ์การบริหารของเขาเองไม่ใช่ดังนั้น แต่
 เป็นแผนเพื่อศึกษาหาข้อมูลเพื่อให้เรามีความรู้ที่ขึ้น ปรับปรุงตัวเอง
 ให้พร้อมที่จะสนับสนุนรัฐบาลในนโยบายเหล่านี้ มีข้อมูลที่เราเรียกทาง
 โปร (Pro) กับคอน (Con) ผมขอวิพากษ์กล่าวถึงกฎหมายให้พร้อม
 ตลอดพระคุณครับผม

ประธานวุฒิสภา : กระผมขอหารือกับท่านผู้เสนอญัตติ
 นะครับ นอกจากการทอลักไซท์ได้บรรจุมาแล้วในหน้า ๓ ที่ ๔
 บรรทัดที่ ๓ ตอนสุดท้ายที่บอกว่า เป็นการปิดกันหรือลดโอกาสของบุคคล
 ที่ยื่นคำขอวีซ่าแม้แต่ชั้นกลาง ควรจะแก้เป็นว่า คนผู้มีรายได้ต่ำหรือแม้แต่
 รายได้ปานกลาง คำว่า ชั้นต่ำ จะกลายเป็นยกขึ้นของบุคคลไป
 อาจารย์ธรรมบุญจะเห็นเป็นอย่างไร

นางธรรมบุญ ลัดพลี : กระผมเห็นด้วยครับ หรือว่า
 รายได้ต่ำนี้ แต่ถ้ารายได้ชั้นหรือปานกลางก็สุดแล้วแต่ครับ กระผม
 ไม่ขัดข้อง ผมก็รู้สึกอยู่เหมือนกัน ตลอดพระคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดจะขัดข้องต่อการที่ท่าน
 ทอลักไซท์ญัตติที่ได้บรรจุระเบียบวาระแล้ว

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมลงมติ
 ตามที่ได้เสนอให้มีวาระแก้ไขนะครับ เชิญอาจารย์ตุลศัตร์

นายดุสิต ฤทธิวรรมน : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 ดุสิต ฤทธิวรรมน กระผม ข้าใจเจตนาของท่าน เจ้าชองยุติที่ท่านได้เสนอ
 ขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาวิเคราะห์พิจารณาแนวทางการ
 แก้ไขไปใช้ในการบริหารส่วนราชการ ท่านประธานที่เคารพครับ
 กระผมมีข้อคำถาม และมีข้อสังเกตอยู่หลายประการที่เดี๋ยวที่จะ
 กราบทูลเรียนท่านประธานไปทั้งท่าน เจ้าชองยุติและครับ ถ้าหากว่าศึกษา
 ถึงสาระสำคัญ หลักการและเหตุผลของยุติแล้ว กระผมก็อยากจะ
 สนับสนุนที่จะให้มีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญ แต่กระผมขอทัก
 ความเข้าใจกับท่านประธานและครับว่า ไม่ทราบว่าท่านเจ้าชองยุติ
 จะมีคามเห็นต่อกระทรวงมหาดไทยว่ากรุงเทพมหานครนั้น มีปัญหา
 มานานแล้ว และมีปัญหาหนักมากในช่วงระยะ ๕ - ๕ ปีที่ผ่านมาซึ่ง
 เป็นระยะที่ผู้บริหารกรุงเทพมหานครย้ายมาจากบริเวณนี้ตั้ง และปัญหา
 นั้นได้หนักหนามาก เป็นระยะเวลามากกว่าสิบปีไม่ได้มีการแก้ไข และ
 กระผมก็เข้าใจว่าท่านประธานก็คงจะคิดเหมือนกันว่า กรณีของภา
 ราชส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจไปทั้งที่มีหน่วยงานระดม นอก
 กรุงเทพมหานครนั้นไม่ได้เป็นการแก้ปัญหาของกรุงเทพมหานครแต่เพียง
 ประการเดียว นั่นอาจจะเป็นการแก้ปัญหาในลักษณะหนึ่ง ในแนวทางหนึ่ง
 ซึ่งก็มีอีกหลายแนวทางที่เดี๋ยวที่จะแก้ไขปัญหาลงกรุงเทพมหานคร ก่อน
 ลื่นผมขอทักความเข้าใจว่า กรุงเทพมหานครในปัจจุบันไม่ได้หมายความว่า
 เป็นกรุงเทพมหานครเหมือนอย่างที่มีก่อนที่ยุบลงจะวิ่งเข้ามา
 หรือว่าอพยพเข้ามาเรียนหนังสือ มาติดต่อด้านราชการ มาทำธุรกิจ
 ไม่ว่าจะได้เล็กหรือใหญ่ แต่จริง ๆ แล้วกรุงเทพมหานครในปัจจุบันนี้เป็น
 เมืองเสรีงาชัดครับ ผู้คนในต่างจังหวัดได้เข้ามาในกรุงเทพมหานคร
 จำนวนไม่น้อยที่เดี๋ยวในลักษณะเสรีงาชัด เพราะว่าในท้องที่ที่เป็น

ภูมิลาเนาที่เขาลูกนั้น ไม่สามารถที่จะตอบสนองความต้องการของ เขา
ได้ในการที่จะหาเลี้ยงชีพเพราะฉะนั้นจึงอพยพเข้ามาอยู่ ในกรุงเทพ
มหานคร ลี้ภัยไปยังขนาดที่ว่า มาอยู่โตที่ไม่ม่แม้กระทั่งว่าจะมาโต
มีจุดหมาย เพราะฉะนั้นในเรื่องของกรุงเทพมหานครจึงมีปัญหาไม่รู้จัก
จบสิ้นนะครับ

อีกประการหนึ่งก็กระผมอยากจะทราบวิธีของท่านประธาน
ว่ากรุงเทพมหานครที่มีปัญหาลูกนี้ในขณะนั้น เป็นเพราะว่าผู้บริหารของ
กรุงเทพมหานครนั้น ทัศนคติที่รับผิดชอบและขาดฝีมือในการบริหาร
ราชการในกรุงเทพมหานคร กระผมจะขอยกตัวอย่างเรื่องเล็ก ๆ
เรื่องหนึ่ง ซึ่งอาจจะดูว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยครับ แต่ว่าเป็นเรื่องใหญ่
เรื่องความสะอาดในกรุงเทพมหานคร อาจจะมีผู้คนที่สนใจในเรื่อง
ความสะอาด ยกตัวอย่างกรุงเทพมหานครในปัจจุบันนี้มีการกวาดขยะที่ใน
ท้องถนนสะอาดมากนะครับ แต่จริง ๆ แล้วกระผมเห็นว่าในการกวาด
ขยะ กวาดในถนนต่าง ๆ ไปยังข้างที่เป็นที่กองขยะต่างมีหมา อยู่เงยขึ้น
ที่ขยคล้อนแล้ว ที่วิ่งเล่นทั่ว แล้วที่ถนนแถมกองขยะมีหมากิ่ง ๓ กอง
ผู้ซึ่งดูในความรับผิดชอบของกรุงเทพมหานคร โดยผู้บริหาร กวาดของ
กรุงเทพมหานคร คือ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หลายปีมาแล้ว
ครับ แล้วก็มีคนพูดถึงกองขยะทั้ง ๓ กองนี้ว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพ
มหานครนั้นแก้ไขปัญหานี้อย่างไร ท่านประธานที่เคารพ คนที่อยู่รอบ ๆ
กองขยะทั้ง ๓ กองนี้ มีชีวิตความเป็นอยู่ที่กระทมกระเทือนต่อสุขภาพ
กายและสุขภาพจิตเป็นอย่างไร ถึงฤดูฝนเวลาฝนตก กองขยะนั้นก็ถูก
ฝนชะ แล้วจึงน้ำนั้นก็ไหล ไหล น้ำนั้นน่ากลัว น่ากลัวน่าต่าง ๆ นั้นไหลลงคูคลอง
และจะไปเข้าคลองต่างใดครับ เพราะฉะนั้นท่านเจ้าของที่ดินคิดว่า
น้ำนั้นเสียไหม ก็มีปัญหามาจากผู้บริหารของกรุงเทพมหานครนั่นเอง

นี้เป็นเพียงตัวอย่างแต่ขนาดครับ แล้วอีกหลายตัวอย่างที่กรุงเทพมหานคร
ไม่ได้มีการแก้ไขข้อเท็จจริงจริง และสุดท้ายเป็นระบบอย่างถูกหลักวิชา
กระผมคิดว่ากระผมจะไม่ใช้เวลาของท่านประธานให้มากกว่านี้ แต่
อยากจะบอกท่านว่า ทางท่านเจ้าของยุติธรรมจะไม่พิจารณาแก้ไขหรือ
ว่าศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหานั้น ๆ ควบคู่ไปกับการย้ายส่วน
ราชการ หรือรัฐวิสาหกิจออกไปนอกกรุงเทพมหานครด้วยหรือไม่ครับ
ขอพบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญนายจรัสพันธุ์

นายพันธุ์ วรณพงษ์ : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผมนายพันธุ์ วรณพงษ์ ผมขอประธานกราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพว่า การเลือกตั้งคณะกรรมการวิสามัญในลักษณะ
ถาวรนี้เกิดขึ้นมา ๓ คณะ คณะแรกก็ตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษา
ปัญหาการจราจรติดขัด ซึ่งขณะนั้นยังเริ่มที่จะดำเนินการพิจารณาศึกษา
และเข้าใจว่าท้ายที่สุดของการศึกษาของคณะกรรมการวิสามัญชุด
ดังกล่าว ก็จะทำให้ประชาชนได้สามารถเดินทางไม่ยากเกินไป ต่อมาเมื่อ
ชุดคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ศึกษาอีก ซึ่งก็เป็นเรื่องโดยเฉพาะ
เฉพาะลงไปเกี่ยวกับการโยกย้ายส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ที่มีความ
พร้อมเหมาะสมไปตั้งที่ทำการนอกกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะใน
เขตสาทร เหลืองที่ท่านผู้เสนอยุติกับทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ประจำได้กรุณา
เตรียมในหน้า ๓ ท่านประธานที่เคารพจะเห็นว่าในที่สุดมาจาก
คำแนะนำของนายชัชชาติ รัฐมนตรี โดยภาพนั้น นายกรัฐมนตรี ชวน
หลักชัย ในข้อ ๖.๖ ความใน ๓ บรรทัดสุดท้ายนั้นเขียนไว้ชัดเจนว่า
สนับสนุนให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่มีความพร้อมโยกย้ายไปตั้งที่
ทำการนอกกรุงเทพมหานครเพื่อ คำว่า เพื่อ นั้นก็ชัด ถ้านำปัญหา

ลหิมาชชยายความว่าเหตุใดจะต้องกระทำเช่นนั้น เพื่อผ่อนคลาย
 ปัญหาการจราจร ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าท่านผู้เสนอญัตติ
 มีเจตนาที่ดี กระผมเองเป็นคนหนึ่งซึ่งลงนามมีชื่อในการร่วมเสนอไป
 ด้วย และกระผมจะขอทราบเงื่อนไขขอประทานอนุญาตอภิปรายสอดคล้อง
 ไปด้วย ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่กรุณาลุกขึ้นมามีปรายก่อนหน้ากระผม
 เมื่อสักครู่นี้ก็ดีครับ เข้าใจว่ารากฐานที่เป็นความดี จนวุฒิสมาต้องขดตั้ง
 กรรมาธิการวิสามัญถึง ๗ ชุดก็เพื่อปัญหาการจราจรติดขัด ท่านประธาน
 ครับ ปัญหาการจราจรติดขัดเป็นเรื่องที่เป็นรูปธรรมที่เป็นพฤติกรรม
 ศาสน์ของมนุษย์ที่ประสงค์ความสะดวกสบายทางวัตถุ แต่ทว่าความ
 รับผิดชอบและวินัยที่เป็นหน้าที่ส่วนบุคคลที่คนในกรุงเทพมหานครจะต้อง
 มี ผมกราบเรียนว่าแม้กระทั่งกรรมาธิการวิสามัญ ศึกษาปัญหาการ
 จราจรติดขัดจะพิจารณาแล้วเสร็จ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ศึกษาการ
 โยกย้ายส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจจะพิจารณาแล้วเสร็จ แต่ยังมีผล
 กระทบและมีข้อพิจารณาเกี่ยวกับสิ่งต่างมากมาย ซึ่งกระผมขอประทานอนุญาต
 กราบเรียนอภิปรายฝากท่านกรรมาธิการชุด ซึ่งจะได้นำเสนอในที่ใน
 ลำดับต่อไปว่า กรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงด้วย เป็นเมือง
 ประวัติศาสตร์ เป็นเมืองการศึกษา เป็นเมืองท่า เป็นเมืองการพาณิชย์
 เป็นเมืองการท่องเที่ยว เป็นเมืองที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติกรุณา
 พูดเมื่อสักครู่นี้ เป็นเมืองสำหรับที่จะเสี่ยงโชคเพื่อจะได้มีชีวิตที่ดีกว่า
 ขณะนี้กรุงเทพมหานครก็คือประเทศไทย ประเทศไทยก็คือกรุงเทพ
 มหานคร ผมตั้งคำถามกับท่านกรรมาธิการวิสามัญว่า ถ้ากรุงเทพ
 มหานครไม่มีการจราจรติดขัดก็คงจะไม่มีมีความจำเป็นจะต้องขดย้าย
 ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจออกไปจากกรุงเทพมหานคร เพราะกรุงเทพ
 มหานคร คือ คลอง น้ำไม่เน่าเหม็น ไม่มีปัญหาคลองขยะเป็นภูเขาเลา

การอยู่ร่วมกันในกรุงเทพมหานครก็สะดวกสบายดี ไม่เห็นจะดัง
 โหมกย้ายกันเพราะเหตุผลประการอื่นใด แต่เหตุที่เป็นอย่างนี้เพราะว่า
 ตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมของสังคมไทย ในขณะนั้นคือตัวอย่างที่เกิดขึ้นใน
 กรุงเทพมหานครรับ ท่านประธานครับ เรื่องที่แปลกประหลาดแต่เป็น
 เรื่องที่แท้จริงก็คือ เราเคยกฎหมายมาลงกับพิเศษที่เรียกว่า ระบอบ
 บริหารราชการกรุงเทพมหานครขึ้นมาไว้ เราขย่ะระดับกลางเลือกตั้ง
 ส่วนท้องถิ่นเลามาไว้กับเมืองหลวง ซึ่งไม่ใช่เฉพาะเป็นเมืองหลวง
 กทม. เดียวที่สมทบประมาณครึ่งไป เป็นเมืองละโว้ดลละโว้หลาย
 เมือง เป็นเมืองประวัติศาสตร์ เป็นเมืองการศึกษา เป็นเมือง
 การพาณิชย์ เป็นเมืองอุตสาหกรรม เป็นศูนย์กลางราชการ แต่เราใช้
 ระบอบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเลามาขยายมาทั่ว เราปรับ
 นาทบ ทศมนตรีมาตั้งเป็นตำแหน่งใหม่ว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
 ไว้ระบอบวิธีการเลือกตั้ง เราจำลองอย่างนิติบัญญัติของชาติเลามาไว้ใน
 ส่วนที่เรียกว่าสภา กรุงเทพมหานคร แล้วเราก็จะเข้าไปเป็น สก.
 สส. มีผู้วิพากษ์วิจารณ์การเลือกตั้งโดยตรงก็ต่อต้านกับผู้ว่าราชการ
 กรุงเทพมหานคร แต่กระผมก็เล็งอีกประการเสริมที่สมมติผู้ทางเลิขระดิ
 เมื่อสักครู่นี้ ปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งหลายนั้นเกิดขึ้นเพราะมีการเลือกตั้ง
 ผู้ว่าราชการจังหวัด กระผมก็จะไม่อภิปรายเสริมว่า เหตุที่เป็น
 อย่างนั้นเพราะว่าผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้บริหาร กทม. ไม่มีฝีมือ
 หรือขาดความรับผิดชอบ แต่กระผมจะยกมาเปรียบเทียบกับประธานว่า นี่คือ
 ความแปลกประหลาดของสังคมไทยที่ประสงค์จะได้อันสงส์ คง
 ประชาภิไธยแล้วก็ตามไป ที่แย่ที่สุดสิ่งที่เป็นรูปธรรมที่เกิดขึ้นในขณะ
 นี้คือความยุ่งยากสับสน กระผมมีเพื่อนนักวิชาการบางคนได้ศึกษา
 ปัญหาเหล่านี้เพราะเขาสอนกฎหมายปกครองบ้าง สอนอยู่ที่คณะรัฐศาสตร์

บ้างเขาบอกว่าเป็นเรื่องที่น่าประหลาดมากที่ไปทางศูนย์กลางสมัยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยติดขัดกับผู้วิฬารของ กทม. ผู้วิฬารของกรุงเทพมหานครบอกว่า ฉันมาจากกาฬเลือกตั้งมีคนเลือกตั้งมา ๓๐๐,๐๐๐ เลี้ยงแต่คนที่มา เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยบอกว่า ฉันก็มาจากกาฬเลือกตั้ง แต่เป็นผู้แทนที่จังหวัดสระบุรี คนเลือกตั้ง ๑๐๐,๐๐๐ กว่าคน ส.ส. ต่างจังหวัดคุณไม่มีสิทธิ์มาสั่งฉันซึ่งเป็นคนที่มาจากคนตั้ง ๓๐๐,๐๐๐ กว่าคน ความติดขัดในโครงสร้างทางกฎหมายก่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติต่อชีวิตประจำวัน และความเป็นอยู่ของคนในเมืองหลวงเกือบ ๘ ล้านคน เป็นที่ตั้งสภามันสำคัญ ๆ ของประเทศ อยู่ในเมืองหลวง ซึ่งจะต้องได้รับผลกระทบและบาปเคราะห์จากสิ่งเหล่านั้นไปด้วย ท่านประธานครับ กระผมคงไปเรียนที่มลรัฐเท็กซัส ตอนแรกที่เที่ยวชมคณะคุณหนึ่งเรื่อง เจ้าพ่ออัลลาล่า ผมเข้าใจว่าเมืองอัลลาล่านั้นเป็นเมืองหลวงของมลรัฐเท็กซัส ครั้นผมไปเยือนกฎหมายที่นั่นกระผมจึงได้ทราบความจริงว่า เมืองหลวงของมลรัฐเท็กซัสคือเมืองคลอสติน เมืองคลอสตินเป็นเมืองเล็ก ๆ อยู่ห่างจากอัลลาล่าไปประมาณ ๓๐๐ ไมล์เห็นจะได้ คลอสตินเป็นเมืองราชการที่มั่งคั่ง แยกเสียไปอยู่ต่างหาก เช่น เมืองพานิชยกรรม เมืองอุตสาหกรรม และเมืองท่าไปอยู่ที่ฮิวส์ตัน เมืองอัลลาล่าจึงกลายเป็นเมืองที่ชาวเรื่อกว่า เรสซิเดนเชียล แอเรีย (Residential area) เป็นเฉพาะที่ศึกษาและอยู่พักอาศัย แต่กรุงเทพมหานครนั้นมีความสับสนเต็มไปหมด เป็นทุกด้านขณะนี้ เป็นทั้งเมืองหลวง เป็นศูนย์กลางระบบราชการ เป็นเมืองการท่องเที่ยว เป็นเมืองพานิชยกรรม เมืองประวัติศาสตร์ เมืองอุตสาหกรรม กระผมตั้งคำถามฝากท่านกรรมาธิการวิสามัญว่า ทำไมเราจะต้องย้ายส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ การที่จะ

บังคับให้ต้องย้ายส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจออกไปแล้วจะแก้ปัญหาของ กรุงเทพมหานครได้หรือไม่ประการใด กระผมกราบเรียนแล้วในขั้นต้น ว่าถ้าเกิดกรุงเทพมหานครจัดระบบการขนส่งมวลชนที่ดีพอ คนเมืองหลวง มีวินัยในการใช้รถ ใช้ถนน ใช้กฎจราจร นั้นละครับ ดิฉันในฐานะของ ประชาธิปไตยถ้าคนเมืองหลวงไม่ทิ้งขยะ ไม่ระบายน้ำเสียลงคลองลง เราอาจจะมีการมากกว่านี้ แบบเมืองหลวงของประเทศญี่ปุ่นหรือ ในต่างประเทศ ซึ่งเขาก็จัดระบบกันไว้แล้วครับผมไม่คิดว่าแม้ว่า ย้ายส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจไปแล้วจะแก้ปัญหาของ กรุงเทพมหานคร ได้ ตราบใดที่ทั้งไม่สามารรถยอมรับสภาพความเป็นจริงของความสัมพันธ์ ทางระบบบริหารเพื่อนักวิชาการที่กระผมเอ่ยนึงบอกว่า ถึงเวลาหรือ ถึงที่จะต้องแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารราชการในเมืองหลวงที่เป็นศูนย์กลางของชาติ บอกทำไมไม่ตั้งทบวงหรือเป็นกระทรวง การเมืองที่จะดูแลรับผิดชอบส่วนนี้แล้วมันเปลี่ยนเสียว่า แทนที่จะเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครคนเดิมให้เลือกตั้งผู้ว่าราชการเขตเลือกตั้งทุกเขต แต่รัฐมนตรีว่าการทบวงจะเรียกกว่าทบวงกรุงเทพมหานครก็เรียกได้ก็เห็นคนของรัฐบาลเผด็จการทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสั่งผู้ว่า กทม.ไม่ได้ แต่ก็มีผู้ว่าราชการเขตทั้ง ๑๒ เขตที่มาจากการเลือกตั้งจะเรียกว่าลอร์ด แมร์ (Lord Mayor) หรือจะเรียกใครก็ได้ก็แล้วแต่ พอเราข้ามจากลาดพร้าวไป บางกะปิ ข้ามจากบางกะปิไปพระโขนงเราจะเห็นความแตกต่างในการบริหารอาจจะมีคนของพรรคการเมืองพรรคหนึ่งได้เป็นผู้ว่าราชการเขตบางกะปิ อีกพรรคหนึ่งเป็นผู้ว่าราชการเขตพระโขนง ก็จะเห็นความแตกต่างที่เป็นประสิทธิภาพประสิทธิผลชัดเจน ผมว่า เรื่องนั้นอาจจะไกลเกินไป แต่เป็นประเด็นหนึ่งที่ฝากท่านกรรมาธิการว่า เฉพาะ

การขยายส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจไปได้กว้างเดียวนั้น ก็คงจะไม่สามารถแก้ปัญหาของกรุงเทพมหานครได้ทั้งหมด ท่านประธานครับ ปัญหาที่เกิดขึ้นและเป็นความจำเป็นที่จะต้องเร่งรีบแก้กันก็มีผล ปัญหาที่ก่อให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจและสุขภาพจิตของประชาชน ซึ่งก็คือปัญหาจราจรปัญหานี้ เป็นปัญหาหลักแล้วทั้งที่ทั้งใหญ่รัฐบาลเอามาเขียนไว้เป็นนโยบาย รูปธรรมของสิ่งที่วุฒิสภายกมากระทำคู่ขณะนี้เป็นการพยายามสะท้อนปัญหาส่วนหนึ่งของสังคมกรุงเทพฯ ที่มีปัญหา แต่กระผมว่าการศึกษาในขอบข่ายของกรมการศึกษามีเหตุนี้จะต้องศึกษาอย่างกว้างไกล โดยสดับตรับฟังความคิดเห็นหลากหลาย แล้วเอาเรื่องที่เป็นหลักเท็จจริงและเรื่องทางวิชาการมาพูดกันอย่างกล้าหาญ กระผมเห็นด้วยกับความพยายามของท่านประธาน ที่ได้ให้โอกาสให้ผมมาตั้งกรวมาธิการชุดนี้ขึ้นมา และกระผมหวังว่าคณะกรรมาธิการคงจะสามารถนำเสนอปัญหาที่จะเป็นข้อสรุปที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมอันดีต่อไปครับ กราบขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิสิฐครับ

นายวิสิฐ โสภอารุณจินดา : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพกระผม วิสิฐ โสภอารุณจินดา ท่านประธานครับ ผมขอให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับประเด็นเรื่องตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญศึกษาวิเคราะห์พิจารณาความเหมาะสมของแนวทางความเป็นไปได้ในการโยกย้ายส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจไปยังที่ทำการนอกกรุงเทพมหานคร เพื่อประสิทธิภาพการทำงานและการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นสัก ๓ - ๔ ประการครับ

ประการที่ ๑ ครับท่านประธาน ผมขอชื่นชมความพยายามและความตั้งใจของผู้เสนอญัตติว่า มีความปรารถนาที่จะเข้าไปช่วย

แก้ไข้ปัญหาของกรุงเทพมหานครแล้วก็ต้องจะพยายามจะให้มูลนิธิสภาได้มีบทบาทที่เด่นชัดมากขึ้น แต่ว่าสิ่งที่ผมเห็นว่าแรงกดดันที่เราต้องพยายามที่จะไม่ไปทำงานที่ซ้ำซ้อนกับงานที่รัฐบาลได้ทำอยู่แล้ว ผมได้เข้าร่วมอยู่ในคณะกรรมการมาศึกษาการศึกษาแก้ไข้ปัญหาจราจรก็พยายามที่จะดำเนินการในส่วนที่มูลนิธิสภาน่าจะดำเนินการ เพื่อจะไม่ให้ซ้ำกับที่หน่วยงานอื่นได้ทำอยู่แล้วส่วนประเด็นหนึ่งที่ผมเห็นว่ามีความเกี่ยวข้องกันก็คิดว่าเกิดความตื่นตัวในส่วนราชการในการแก้ไข้ปัญหาจราจร แต่ในคณะกรรมการที่จะตั้งขึ้นตามญัตตินี้ ผมได้เห็นรายงานที่ทางเจ้าหน้าที่รัฐสภาได้ทำประกอบการพิจารณาว่า กระทรวงมหาดไทยได้มีนโยบายที่จะดำเนินการอยู่แล้วโดยได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่งเพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินงานไปได้ในบางรายกับส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจนอกไปนอกกรุงเทพมหานคร โดยมี ๖๗๖ หน่วยงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน เพราะฉะนั้นเราจะมีวิสัยในการวางขั้นตอนการดำเนินการอย่างไร เพื่อจะไม่ให้ซ้ำซ้อนกับที่กระทรวงมหาดไทยได้ทำ อันนี้ผมจะไปทั้งผู้เสนอญัตติ

ประมาณที่ ๓ ญัตติฉบับที่ ๖๖ ที่ท่านประธาน ได้กำหนดว่าจะให้โยกย้ายไปนอกกรุงเทพมหานคร ซึ่งผมเองก็ยังไม่แน่ใจว่าคำว่า นอกกรุงเทพมหานครนั้น เราหมายถึงที่ไหน เพราะบางที่จังหวัดซึ่งอยู่รอบ ๆ กรุงเทพมหานครนั้นก็แน่นอยู่แล้ว ถ้าท่านประธานได้ไปแถวถนนแจ้งวัฒนะ แถวสมุทรปราการ ซึ่งบางทีจะเห็นว่าที่นี่มีปัญหามากกว่ากรุงเทพมหานครเสียอีก อย่างสมุทรปราการทั้งนี้เราน่าเห็น เห็น คับแอัด มีสภาพจราจรติดขัด เป็นศูนย์กลาง ๆ อย่างที่อยู่ในนั้นเหมือนกัน เพราะฉะนั้นถ้าโยกย้ายไปอยู่สมุทรปราการดีกว่า ไปอยู่นนทบุรีดีกว่า หรือไปอยู่จังหวัดซึ่งมีปัญหาเหล่านี้แล้วอีกก็จะไม่เป็นการแก้ไข้ปัญหา

แนวทางการพัฒนาให้ว่า น่าจะพูดถึง มีผล ถ้าเรายังคงไปอยู่ในลัทธิกรุงเทพ
มหานครนั้น จะไปอยู่ที่ไหนส่วนไหน ซึ่งก็ได้มีที่แสดงออกจากกระทรวง
มหาดไทยว่า น่าจะต้องเป็นเมืองใหม่ที่จะมีสมบูรณ์ทุกอย่างครบวงจร
ไม่ใช่เฉพาะย้ายส่วนราชการหรือลัทธิไปเท่านั้น แต่ให้มีที่ลู่ทางให้ด้วย ให้
มีสถานที่ ให้บริการอำนวยความสะดวกด้วยแล้วก็ให้มีสาธารณูปโภคที่
พร้อมเพรียงด้วย เพราะฉะนั้น ถ้าเราไม่รีบแต่ไม่มีน้ำประปา ส่วน
ราชการที่ย้ายไปก็ต้องตั้งไปพูดกันว่าอาคารก็เกิดขึ้นทุกอย่างที่มีครบ
ถ้วนเหมือนกัน ถ้าไม่มีไฟฟ้าก็อาจจะต้องไปตั้งโรงไฟฟ้าอาจจะต้อง
เอาเล็กไปตั้ง ให้ใช้ถ่านหินเดินพลังงานไฟฟ้า ซึ่งถ้าจะมีปัญหาเรื่อง
สภาพแวดล้อม เพราะฉะนั้นเมืองใหม่ที่จะไปตั้งนั้นควรจะอยู่ที่ไหน
กระทรวงมหาดไทยถามว่าน่าจะไปที่ไหน ก็บอกว่าทั้งนี้ทั้งนั้นให้หาพื้นที่ไว้
หรือไปนครปฐมที่ ๒,๐๐๐ ไร่ หรือไปอยู่กับเขาพระสุเมรุที่ ๑,๐๐๐ ไร่
ก็ยิ่งง่าย ๆ แต่ส่วนนี้จะต้องดูด้วย ซึ่งเราควรจะดูว่าลัทธิกรุงเทพ
หรือลัทธิจะไปได้ถึงกับลัทธิอื่น ๆ อย่างมีชัยมีชัยก็เคยมีผู้เสนอว่า น่าจะย้าย
กรุงเทพมาอยู่แถวบ้านป่าเขาของของประเทศไทยไปอยู่ที่จังหวัด
นครปฐม ซึ่งตอนนั้นให้กระทรวงศึกษาธิการดูแลในสมัยนั้นแล้ว
ในสมัยนั้นนครปฐมก็มีคนมีเลขาตั้งจากลัทธิไป มีคนนั้นแล้วเราอาจจะ
เมืองหลวงใหม่อยู่ที่นครปฐมก็ได้ คล้าย ๆ คนก็เสนอว่าน่าจะไป
ตั้งที่สระบุรีหรือจะไปตั้งจังหวัดอื่น ซึ่งคนเหล่านั้นก็จะไปตั้งคณะ
กรรมการบริหารวิสาขีก็จะตั้งขึ้นอะไรอย่างนั้น จะดูว่าลัทธิกรุงเทพมหานคร
นั้นควรจะอยู่ที่ไหน จุดไหน และตรงไหนที่จะเป็นประโยชน์มากที่สุด
ประการสุดท้ายคือว่า ถ้าประชาชน วัดยุบระสงฆ์ของลัทธิ
กันทุกฝ่าย เพื่อประโยชน์แก่ลัทธิกรุงเทพและการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น อันนั้น
มีความเห็นสนับสนุนกันมาบ้าง ผู้ลัทธิจึง ได้อภิปรายไปก่อนหน้าพระ

ก็คือการจะแก้ปัญหาการกรุงเทพมหานครเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน และการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นของชาวกรุงเทพมหานคร ไม่ได้แก้โดยการย้าย ส่วนราชการออกไป น่าจะมีวิธีการอื่นประกอบกันหลาย ๆ อย่าง ส่วน ราชการนั้นอาจจะ เป็นปัญหาอย่างหนึ่ง แต่มีปัญหานั้นประกอบกันมาอีก ผมคิดว่าอย่างว่าถ้าสมมุติเราจะย้ายรัฐสภา ซึ่งตอนนี้ก็มีคณะกรรมการ วิสามัญศึกษาอยู่เหมือนกันจะย้ายรัฐสภาออกไป ถามว่าย้ายไปไหน ถ้าสมมุติว่าย้ายออกไปนอกกรุงเทพมหานคร ย้ายไปตั้งที่จังหวัดสระบุรี บอกว่าไปตั้งสระบุรีแล้วดีแน่ ศูนย์กลางของประเทศไทยกลางของ ประเทศไทยเลย อยู่ตรงกลางของขวานทองพอดี แล้วถามว่าชีวิต ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของเจ้าหน้าที่รัฐสภาจะดีขึ้นจริงหรือเปล่า ในเมื่อ เจ้าหน้าที่รัฐสภาหลายคนบอกว่า อยู่ชุมชมพหลโยธิน อยู่ถนนวิภาวดี บางคนอยู่สมุทรปราการบ้าง แต่ต้องเดินทางไปทำงานที่จังหวัดสระบุรี เพราะฉะนั้นความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นอย่างหนึ่งก็ยังไม่ผล ตรงนี้จะส่งผลให้อีก หนึ่งคือจะลดความยากลำบากสำหรับคนที่ทำงาน ก่อนให้เกิดประโยชน์ สำหรับผู้ที่จะได้ใช้บริการต่าง ๆ ด้วย แล้วผมเห็นด้วยกับที่กรรมการ วิ รัฐสภา ท่านเลขาธิการรัฐสภา จีรวิกรม ได้พูดถึงเรื่องการบริหารงาน ของกรุงเทพมหานครว่า น่าจะได้มีการปรับปรุงแก้ไขไปด้วย มิฉะนั้น แล้วหน่วยงานแรกซึ่งคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ควรจะเสนอให้ย้าย ออกไปที่ใด ศาลาว่าการกรุงเทพมหานครนั้นเอง เพราะอยู่ที่นั่นแล้ว ทำอะไรไม่ได้ดีเท่าใดตรงนั้นเป็นส่วนสาธารณะอาจจะดีขึ้นก็ได้ ท่าน ประธานกรรมาธิการวิสามัญชุดนี้ไปแล้วผมเห็นว่าควรตั้งคณะกรรมการชุดนี้น่าจะ เป็นประโยชน์ แต่ว่าอาจจะให้คณะกรรมการวิสามัญที่จะจัดตั้ง ขึ้นนั้นได้คำนึงถึงประเด็นต่าง ๆ และคำนึงวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง คณะกรรมาธิการชุดนี้และก็ควรจะ มีข้อเสนอด้วยว่าจะดำเนินการให้เสร็จ

ภายในวัน ซึ่งผู้เสนอญัตติบอกว่าภายใน ๒๗๐ วันนะครับ แต่ผมเห็นเมื่อสักครู่นี้มีบางท่านถามว่า ๓๗๐ วันน่าจะได้พูดถึงด้วยว่านับแต่วันไหน และก็จะมีประชุมนอกสมัยประชุมสามัญได้ด้วย ก็สงสัยว่าถ้าเกิดเป็นการประชุมวิสามัญท่านจะประชุมด้วยหรือเปล่า อันนี้ก็ขอให้ท่านได้ชี้แจงให้ชัดเจนด้วยนะครับ เพื่อสมานฉันท์จะได้มีมติให้การสนับสนุนขอบพระคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณโกวิทครับ

นายโกวิท สุวิสวัสดิ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม โกวิท สุวิสวัสดิ์ สมาชิกวุฒิสภา กระผมใคร่ขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ผู้ที่เสนอญัตตินี้เป็นผู้มองเห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานครได้ค่อนข้างแจ่มชัด กระผมใคร่ขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ในเรื่องดังกล่าวกระผมได้เคยอภิปรายไว้ค่อนข้างชัดเจนนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนราชการบางส่วน เช่นโรงเรียนในระดับที่ล้มเหลวไปทั่วทั้งโรงเรียนมัธยมทุกตัวค่อนข้างถ้วนรอบรู้ หรือกระทั่งโรงเรียนในหลายโรงเรียนอยู่ในพื้นที่จำกัด ซึ่งไม่เหมาะสมทั้งต่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ยกตัวอย่างเช่น โรงเรียนสตรีวิทิษา หรือโรงเรียนอื่นอีกหลายโรงเรียนที่เป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียง แล้วผมขอถามจะกราบเรียนว่าบุคคลที่มาเรียนในโรงเรียนนี้ หรือนักเรียนที่มาเรียนในโรงเรียนนี้บ้านพักเขาอยู่ที่ไหน ถ้าดูแล้วนี่คือตามแถวรอบนอกกรุงเทพมหานครทั้งหลายทั้งปวง อันนี้ถ้าดูแล้วขัดกับธรรมชาติของสมัยก่อนนะครับ สมัยก่อนโรงเรียนเขาจะไปตั้งใกล้บ้านที่นักเรียนอยู่ แต่ในปัจจุบันะครับ โรงเรียนอยู่ในใจกลางเมือง แต่พักจริง ๆ ไปพักอยู่ที่รอบนอก ลักษณะเช่นนี้จะเห็นได้ชัดว่าเป็นตัวการสำคัญที่ก่อให้เกิดความแออัดในกรุงเทพมหานคร แล้วปัญหาทั้งหลายทั้งปวงติดตาม

ท่านจะเลี้ยวไปในทางที่เหมือนกับว่าจะไม่เห็นด้วยบ้างก็ตาม กระผมก็
 สบายกราบ เวียนกันนั้น เน้นในขณะครับว่า ในเรื่องนั้นเป็นเรื่องที่
 เราตั้งกรมการวิสามัญขึ้นมาเพื่อพิจารณาศึกษา ไม่ได้คิดจะไปทำ
 อะไร และเราไม่ได้คิดจะไปต่อว่ารัฐบาลเขา ไปออฟไซด์ (Offside)
 ว่ารัฐบาลทำไม่ถูก ที่ท่านนั้น ท่านนี้ ไม่ได้หรือไม่ควรทำ หรือทำไม่ถึง
 ไม่เข้าไหน เราไม่ได้ไปทำอย่างนั้น เราศึกษาเพื่อเป็นข้อมูลเอาไป
 ให้เขาได้พิจารณา อย่างที่ท่านบอกว่าความจริงคณะรัฐมนตรีก็เพิ่งตั้งไป
 มหาดไทยก็ตั้งไป นั่นแหละครับ มุขครับ เราเล็งตั้งลงไปตั้ง
 กรมการวิสามัญนี้เพื่อไปหาข้อเท็จจริงดูว่าที่เขากำลังไปนั้นเป็นอย่างไร
 เพราะบางทีคณะกรรมการเหล่านั้นประกอบด้วยข้าราชการประจำอยู่
 ในนั้นเลย บางคราวเขาไม่กล้าพูดครับ แต่ว่าผมถามว่าเป็นคณะ
 กรมการวิสามัญของเรา บางทีมีอะไรเขาก็มาพูดให้เราได้รับรู้และเราก็
 สนับสนุนไปสักอย่างหนึ่ง ก็เช่นเดียวกัน ค่อนข้างการเจรจาจะมีดังกันมา
 ร่วมวิสัยชุดได้กระมังครับ แต่เรายังเสนอให้ตั้งไปสักปีเพื่อประโยชน์ที่
 ปลายจะดีกว่านั้น เพราะฉะนั้นไม่ได้ชี้ให้เห็นหรอกครับ ซึ่งชุดนั้นก็เห็น
 ได้แล้วว่าจากงานในเรื่องส่วนเดียวเท่านั้นเอง และเป็นผลพลอยได้
 เท่านั้นเอง คือถ้ามีการปรับปรุงขยายไปแล้ว ปัญหาอันติดทางจราจร
 จะลดลงไปทันที แต่เป้าหมายการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นกระผมก็กราบเรียน
 เน้นนะครับ ไม่ได้หมายความว่าเพียงเพื่อประชาชนกร กทม. ผมไม่ไปแตะครับ
 ซึ่งมีท่านสมาชิกหลายท่านอาจจะเข้าใจไปว่า กทม. ทำไม่ได้ค่านั้น
 อย่างนี้ ควรจะไปปรับปรุงหรือทำอย่างนั้นอย่างนี้ นี่แหละครับผม
 ไม่กล้าบังอาจครับ มีบ้างอาจเลข แต่ว่าต้องยกการเพียงจะเสนอว่าถ้าไป
 อยู่นอก กทม. หน่วยไหนควรไป และที่เขาไปแล้วมีปัญหาคะไรหรือทั้ง
 ไม่ไม่มีปัญหาอะไร แต่จุดหมายใหญ่คือผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติครับ

การกินอยู่ดีขึ้นไม่ใช่คนใน กทม. นะครับ แต่ว่าคนนอก กทม. ด้วย ที่ทางจังหวัดรอบด้านเพื่ออะไร เพื่อเขาจะได้มีงานทำมากขึ้นเพื่อไม่ต้องเข้ามาอาศัยงานทำในกรุงเทพฯ และตรงกับเป้าหมายของรัฐบาลอันหนึ่งไม่ว่าตั้งแต่สมัยรัฐบาลท่านนายกฯ เปรม นาทฯ อานันท์ ก็ตาม ก็พยายามที่จะผลักดันไม่ให้คนรอบ ๆ เข้ามาแออัดในกรุงเทพฯ โดยชีวิตที่เป็นมาจะเหลือเกิน กทม. แก่ไม่ได้ แต่เราก็ไม่ตี กทม. ว่าทำไมแก่ไม่ได้ แต่แก่ไม่ได้จริง ๆ ทำให้เกิดภาระอย่างที่ว่าและมีปัญหาต่อเมืองอีกมาก และปัญหาที่ท่านถ่วงมานะบอกฉัน เป็นเรื่องยาวที่เราจะต้องเผชิญในเมื่อเราศึกษาข้อมูลเหล่านั้น ท่านกรุณาใจคนเข้ามาเถอะครับ ถ้าเมื่อเรามีคณะกรรมการวิสามัญแล้ว เราขึ้นดีด่อนวันครับ แต่ต้องให้เราลงมือทำงานเสียก่อนได้ศึกษาเสียก่อน เราให้เขิงที่เข้ามาทำนั้น ถ้าท่านจะเล็งผลเลิศให้ส่วนวิจ. เลขม. แล้วก็ส่วนวิจ. เขม. เป็นคนทำเลข ผมก็กราบขอพระคุณพระครับ แต่ว่าฉันนั้นเราคงไม่ไปยุ่งตรงนั้น คนทุกคนไปยุ่งดวงดาวไม่ได้หรอกครับ เราแค่ขอแต่เพียงว่าขอข้อมูลมาอะไรที่คณะกรรมการนี้จะไปศึกษาให้ได้ วัตถุประสงค์และผลข้างเคียงผมทราบ เว้นรับรองว่า ประเด็นพวกนี้ก็จะเห็นภาพที่คณะกรรมการก็มีจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องที่กันดีจะมาให้ความร่วมมือเห็น ส่วนกองประมาณ ส่วนคลังเมือง กรมโยธาธิการการระบ่ส่วนภูมิภาค การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค องค์การโทรศัพท์ ต่าง ๆ นะครับ แล้วก็รวมถึงหน่วยอื่น ๆ อีกหลายหน่วยที่จะเข้ามาช่วยในด้านนี้ก็เพื่อให้ประโยชน์กับพวกเราได้ข้อมูลที่จะจ่างมากขึ้น และอันนี้ผมกราบเรียนเป้าหมายสำคัญก็คือเพื่อให้พวกเราได้มาระดมสรรพกำลัง สรรพความคิดช่วยกันในเรื่องนี้เพราะเราจะทำงานเป็นระยะ ๆ แล้วส่วนเรื่องที่ท่านท้วงติงมาผมก็กราบขอพระคุณคุณฉันนั้นก็เห็นความเลินเล่อ เป็นข้อ

ฉีดยาลดทางเทคนิค ที่ ๓๗๐ วันนับแต่วันที่สามมีมติครบหมาก ดังนั้นก็ตกไป ผมกราบเรียนเห็นความผิดพลาดของผมเองด้วยที่ไม่ได้ตรวจให้ถี่ แต่อย่างไรก็ตามในเมื่อสภาก็ได้ผ่านไปแล้ว เมื่อสักครู่นี้ก็ไม่ได้มีการแก้ไขถือว่าเป็นที่เข้าใจ เพราะฉะนั้นกระผมก็เลยไม่ได้ขอแก้ไขโลกาสกัฏฐิในทันที ก็เห็นควรให้ปล่อยไปเหมือนญัตติอันแรกที่ผ่านไป เมื่อสักครู่นี้ก็มีข้อความทำนองนี้ที่ผมเองก็ได้ทำทั้งด้วย ผมขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับญัตติขอเสนอตั้งกรรมาธิการที่ลาจารกัฏฐิกรรมญเสนอหรือไม่ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย กรุณายกมือครับ
(มีสมาชิกรายมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดทักขึ้นสืบด้วย
(ไม่มีสมาชิกรายมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีอะไรครับ เป็อันว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับการตั้งกรรมาธิการวิสามัญตามที่ลาจารกัฏฐิกรรมญเสนอครับ จำนวนกรรมาธิการลาจารกัฏฐิกรรมญขอ

นาทกรรมญ ดัดพลี : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ จำนวนกรรมาธิการในขณะนี้จะทำให้เกิดความรัดกุมเหมาะสมในขั้นแรกที่เราคงไม่ได้ศึกษาละไรมาก กระผมกราบเรียนเสนอจำนวน ๒๓ คนครับ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดมีข้อสงสัยไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกรายมือเห็นเป็นข้อสงสัย)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีอะไรครับ ก็เป็นอันว่าจำนวน ๒๓ คน เพื่อดูลาจารกัฏฐิกรรมญเสนอ

นายธรรมบุญ ลัดพลี : พลพรรคคนคว่ำบ้านประมาณที่
เดาว่า ภาระสมชรรณบุญ ลัดพลี ผู้เสนอผู้ตัดี ขอกราบเรียนเสนอ
รายนามคณะกรรมการที่ได้ผ่านการตรวจ กลั่นกรองจากคณะ
กรรมธิการวิสามัญของรัฐสภาแล้วมาดังนี้ในจำนวน ๓๓ คน ภาระสม
ชอกราบเรียนเป็นที่คณะคว่ำ แต่ความจริงก็มีตำแหน่งกลุ่มหลายคณะคว่ำ
คนที่ ๑ คือ นายโกวิท วรพิพัฒน์ คนที่ ๒ นายโกวิทส์ โพธิยานนท์ คนที่
๓ นางจรัสศรี ทิพย์ คนที่ ๔ นายโชคชัย อักษรนันท์ คนที่ ๕
พลเรือเอก เข็มว โรจนธลา คนที่ ๖ นายธรรมบุญ ลัดพลี คนที่ ๗
คุณหญิงนิรมล สุวิสิทธิ์ คนที่ ๘ นายนิพัทธ์ พงกณะสุด คนที่ ๙
นายธนนิติ เศรษฐบุตร คนที่ ๑๐ คุณหญิงนันทภา สุประภาชนะนันทน์
คนที่ ๑๑ นายปรีญา สุตะบุตร คนที่ ๑๒ นายเปล่งศักดิ์ ประกาศเสนีย์
คนที่ ๑๓ นายณัฏฐ์ จันทราปาน คนที่ ๑๔ นายพรเทพ พรประภา คนที่
๑๕ นายไพบุลย์ ลิมาพยอม คนที่ ๑๖ นายเลิศ ไชยวงศ์ คนที่ ๑๗
พลเอก วันชัย เวียงตระกุล คนที่ ๑๘ พลตำรวจโท วิจิตรย์ เปาอินทร์
คนที่ ๑๙ นายศักดิ์ประเสริฐ ตีมา คนที่ ๒๐ นายสวณดี ปุณณณกร
คนที่ ๒๑ พลอากาศเอก สุวิทย์ จันทประสิทธิ์ คนที่ ๒๒ นายอานาตเล
โสภณ สุวรรณะจุติ คนที่ ๒๓ นายอดุล วิเชียรเจริญ ภาระสมชอผู้คว่ำลง
ด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดจะเสนอท่านอื่นใหม่ครับ :

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับ
รายชื่อกรรมการที่นายธรรมบุญเสนอ พล.โทท่านเลขาธิการ
อ่านรายชื่อ

นายพนิต ภวระเศวี (เลขาธิการวุฒิสภา) : รายชื่อ คณะกรรมาธิการวิสามัญศึกษาวิเคราะห์และพิจารณาความเหมาะสมของ แนวทางความเป็นไปได้ในการโยกย้ายส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจไป ตั้งที่ทำการนอกกรุงเทพมหานคร เพื่อประสิทธิภาพการทำงานและการ ดำรงชีวิตที่ดีขึ้นจำนวน ๓๓ ท่าน ๑. นายโกวิท วรพิพัฒน์ ๒. นาย โกวิทย์ โปษยานนท์ ๓. นางจรัสศรี กัปรัช ๔. นายโชคชัย อักษรนันท์ ๕. พลเรือเอก เชื้อว โรจนธลา ๖. นายธรรมนุญ ลัดพลี ๗. คุณหญิง นิรมล สุวิสิทธิ์ ๘. นายนิพนธ์ พุกกะณะสุต ๙. นายธนิต เศรษฐบุตร ๑๐. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ ๑๑. นายปรัชญา สุตะบุตร ๑๒. นายเปล่งศักดิ์ ประกาศเกสิทธิ์ ๑๓. นายผัน จันทรปาน ๑๔. นายพรเทพ พรประภา ๑๕. นายไพบูลย์ ลิมปพยอม ๑๖. นายเลิศ ไชยณรงค์ ๑๗. พลเอก วันชัย เรืองตระกูล ๑๘. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ ๑๙. นายศักดิ์ประยูร ดีมา ๒๐. นายสวัสดิ์ ปุ้ยพันช่วงค์ ๒๑. พลอากาศเอก สุวิชัย จันทประดิษฐ์ ๒๒. นาวาอากาศเอก โสภณ สุวรรณะรุจิ และ ๒๓. นายอดุล วิเชียรเจริญ

ประธานวุฒิสภา : ต่อไปจะเบี่ยงวาระ ๖.๓ ผู้คดี เรื่อง ผู้คดีให้พิจารณาตั้งกรรมาธิการเพิ่มในคณะกรรมการการปกครอง วุฒิสภา (นายโกเมน ภัทรภิรมย์ เป็นผู้เสนอ)

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณหญิงนันทกาครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันได้รับมอบหมายจาก ดอกเตอร์โกเมน ภัทรภิรมย์ ประธาน กรรมาธิการการปกครองซึ่งติดราชการ และมาช่วยประชุมในวันนี้ไม่ได้ ให้เสนอผู้คดีตั้งกรรมาธิการเพิ่มในคณะกรรมการการปกครองของ วุฒิสภา คณะกรรมาธิการคณะนี้ได้รับแต่งตั้งแล้วจำนวน ๑๗ ท่าน และ

ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคมศกนี้ คณะกรรมาธิการได้รับมอบหมายให้
 ทำการพิจารณาศึกษาเรื่องการยกฐานะสุขาภิบาลให้เป็นเทศบาล เรื่อง
 การยกฐานะสภาตำบลให้เป็นนิติบุคคล เรื่องความเหมาะสมและความ
 พร้อมในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด ตลอดจนพิจารณาศึกษา
 วิเคราะห์กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการปกครอง ซึ่งขณะนี้
 กำลังดำเนินการอยู่ ในการนี้คณะกรรมาธิการได้พิจารณาเห็นเป็นการ
 สมควรที่จะขอตั้งท่านสมาชิกเพื่อเป็นกรรมาธิการในคณะนี้เพิ่มอีก ๒
 ท่าน เพื่อทำการศึกษาและปฏิบัติการกิจในเรื่องต่าง ๆ ดังที่ได้
 กราบเรียนมาให้ลุล่วงไป อนึ่ง ในการขอตั้งคณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้น
 อีก ๒ ท่านนี้จะทำให้กรรมาธิการชุดนี้ประกอบด้วยคณะกรรมาธิการ
 ๑๙ ท่าน ซึ่งสามารถกระทำได้ตามหลักบังคับการประชุมของวุฒิสภา ข้อ
 ๗๐ จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ประธานวุฒิสภา : ครีบ คณะกรรมาธิการการปกครองขอ
 เพิ่มกรรมาธิการอีก ๒ ท่าน มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัตินะครับ
 ต่อไปเป็นการเลือกกรรมาธิการที่เพิ่มขึ้นจำนวน ๒ ท่าน เชิญคุณหญิง
 ครีบ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ท่านประธานที่
 เคารพคะ คณะกรรมาธิการการปกครองขอเสนอแต่งตั้งกรรมาธิการ
 เพิ่มอีก ๒ ท่านคือ ๑. นางเจริญจิตต์ ๗ สงขลา ๒. นางพูนศักดิ์
 วรณพงษ์ค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านผู้ใดจะ
เสนอท่านอื่นอีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีก็ถือว่าทั้ง ๓ ท่านได้รับเลือก
ให้เป็นกรรมาธิการสามัญการปกครองครับ เชิญท่านเลขาฯ อ่าน
รายชื่อครับ

นายพนิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :
กรรมาธิการเพิ่มในคณะกรรมการการปกครองจำนวน ๓ ท่าน ๑.
นายเจริญจิตต์ ณ สงขลา ๒. นายพูนศักดิ์ วรรณพงษ์

ประธานวุฒิสภา : ระบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ
ไม่มีนะครับ

วันหมดระบียบวาระประชุมแล้ว ผมขอขอบคุณท่านสมาชิก
ทุกท่าน ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๓๐ นาฬิกา

ผู้ตรวจงานการประสม

ภาวณา ภักฉัตรกัน
 ยุพเยาว์ มีสมเพิ่ม
 สุธาดา ภมระราภา
 รุจิรา เนตรบุตร
 สุภาภรณ์ มาลัยทิต
 ละไม ปีก้าว
 กิพรัตน์ แก้วสุโข
 สมบุรณ์ อัมโอรส
 สรยุทธ ปลื้มถนอม
 ศุภลักษณ์ โอภาสพินิจ
 สรัญญา ศตะภัก
 ลีวีรารณ ไซติพันธ์
 วิมล แจ้งอิตถะ
 อรสา แจ้งมเจริญ
 ทิรารณ ไคร์กระโทก

คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนนทบุรี และจังหวัดนนทบุรี

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	รายชื่อ
๑.	พลเอกสุรยุทธ์ อภิมหาพิทักษ์กุล ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	Mr. S. S.
๒.	พลเอก สุรยุทธ์ อภิมหาพิทักษ์กุล รองประธานกรรมการ	Mr. S. S.
๓.	พลเอก สุรยุทธ์ อภิมหาพิทักษ์กุล รองประธานกรรมการ	Mr. S. S.
๔.	พลเอก สุรยุทธ์ อภิมหาพิทักษ์กุล รองประธานกรรมการ	Mr. S. S.
๕.	พลเอก สุรยุทธ์ อภิมหาพิทักษ์กุล รองประธานกรรมการ	Mr. S. S.
๖.	พลเอก สุรยุทธ์ อภิมหาพิทักษ์กุล รองประธานกรรมการ	Mr. S. S.
๗.	พลเอก สุรยุทธ์ อภิมหาพิทักษ์กุล รองประธานกรรมการ	Mr. S. S.
๘.	พลเอก สุรยุทธ์ อภิมหาพิทักษ์กุล รองประธานกรรมการ	Mr. S. S.
๙.	พลเอก สุรยุทธ์ อภิมหาพิทักษ์กุล รองประธานกรรมการ	Mr. S. S.
๑๐.	พลเอก สุรยุทธ์ อภิมหาพิทักษ์กุล รองประธานกรรมการ	Mr. S. S.
๑๑.	พลเอก สุรยุทธ์ อภิมหาพิทักษ์กุล รองประธานกรรมการ	Mr. S. S.
๑๒.	พลเอก สุรยุทธ์ อภิมหาพิทักษ์กุล รองประธานกรรมการ	Mr. S. S.
๑๓.	พลเอก สุรยุทธ์ อภิมหาพิทักษ์กุล รองประธานกรรมการ	Mr. S. S.
๑๔.	พลเอก สุรยุทธ์ อภิมหาพิทักษ์กุล รองประธานกรรมการ	Mr. S. S.
๑๕.	พลเอก สุรยุทธ์ อภิมหาพิทักษ์กุล รองประธานกรรมการ	Mr. S. S.
๑๖.	พลเอก สุรยุทธ์ อภิมหาพิทักษ์กุล รองประธานกรรมการ	Mr. S. S.
๑๗.	พลเอก สุรยุทธ์ อภิมหาพิทักษ์กุล รองประธานกรรมการ	Mr. S. S.

นางสาว รุ่งเรือง... ๓๐... ๒๕๖๓... ๒๕๖๓

สภาจังหวัดนนทบุรี
ที่ตั้ง...
วันที่...
...

ประธานสภา